

በበሕቅ ልሕቀ በ፴ ክረምት በዮርዳኖስ ተጠምቀ
በየጥቂቱ (ጥቂት በጥቂት) አደገ በ፴ዓመቱ በዮርዳኖስ
ተ ጠ መ ቀ ።

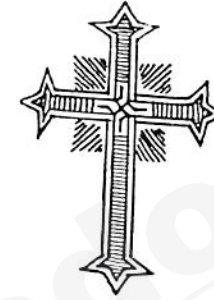
ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ እጅ እንደተመቀጥ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል እንዳረፈበት

በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን መቅላይ ቤተ ክርስቲያን በታሪክ ድርሰትና ስብከት

በፍል ተዘጋጅቶ በትንሣኤ ዘገባ እና ማተሚያ ቤት ታተመ ።

አዲስ አበባ ጥር ፲ ቀን ፲፱፻፺፮ ዓ. ም.

በበሕቅ ልሕቀ በ፴ ክረምት በዮርዳኖስ ተጠምቀ
 በየጥቂቱ (ጥቂት በጥቂት) አደገ በ፴ዓመቱ በዮርዳኖስ
 ተ ጠ መ ቀ ።

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ በነገሡ በ፴ኛው ዘመን መንግሥት
 ብዙዕ ወቅዱስ አቡነ ባስልዮስ የኢትዮጵያ ፓትረያርክ በሆኑ በጌኛው ዓመት በ፲፱፻፶፭ ዓ. ም.
 በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን መቅላይ ቤተ ክህነት በታሪክ ድርሰትና በብዛት
 ክፍል ተዘጋጅቶ በትንሣኤ ዘገባዬ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

አዲስ አበባ ጥር ፲ ቀን ፲፱፻፶፭ ዓ. ም.

ገርግዮ ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ

ብዑስ ወቅቱስ ኣቡነ ባበልዮስ የኢትዮጵያ ፓትረያርክ

መ ግ ለ ጫ ፤

ይህ ዓመታዊ መጽሔት ተወዳጅነትና ተናፋቂነት ያለው ብሔራዊ የቤተ ክርስቲያናችን ባሕል በጉልህ የሚታወቅበትን የጌታችን የመድኃኒታችን የአዲሱስ ክርስቶስን የልደትና የጥምቀት በዓል ታሪክ በመግለጽ በኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የታሪክ ድርሰትና ስብከት ክፍል በየዓመቱ እየታተመ የሚመጣው በበዓለ ጥምቀቱ አከባበር ላይ የሚገኙ ምእመናን ሁሉ አጓብበው ሥርዓተ ጥምቀቱን እንዲረዱ ለማድረግ ነው ።

ም ሰ ራ ፍ ሷ ።

ስለ መሢሕ መምጣት የነቢያት ትንቢት ።

ወደፊት የሚሆነውን ወይም የሚመጣውንና ጊዜው ሲደርስ የሚፈጸመውን ነገር ገና ከመድረሱ በፊት የማወቅ ዕድልና ስጦታ ትንቢት ይባላል ። በዚህ ቃል የሚጠቀሙበት መጻሕፍትን (ወደፊት የሚፈጸሙትን ነገሮች) ሁሉ አስቀድመው አውቀው በእንደዚህ ያለው ዘመን ውስጥ እንዲህ ይሆናል ብለው ትንቢት የሚናገሩትም አዋቂዎች ነቢያት ተብለው ይጠራሉ ። ትንቢትም ሲባል በሁለት ረድፍ የተመደበ ነው፤ ይኸውም ፩ኛ በእግዚአብሔር መንፈስ ለሰው ልጆች የሚገለጽ እውነተኛ ተንቢትና ራዕይ ።

፪ኛ ፣ ለጥቅም ፍላጎት ጸላእያነ ሠናያት ከሆኑ ልዩ ልዩ ረቂቃን መናፍስት የሚገኝ ሐሰተኛ ትንቢት ማለት ነው ። አዎ ብዙዎች ሐሰተኞች ጠንቋዮችና አሟራቾች፣ ቃላቶች (ቃላተኞች) ከከብ ቆጣሪዎችና መጽሐፍ ገላጮች ነን ባዮች ሁሉ ወደፊት የሚሆነውን ነገር እናውቃለን ። በእንደዚህ ያለ ዘመን ረኅብ ወይም ጦርነት ይሆናል ፤ በእንደዚህ ያለ ዘመን ደግሞ እንዲህ ያለ ነገር ከሰማይ ይወርዳል እንዲህ ያለው ስር ወይም ቅጠል ወይም ይህን የመሰለው ዶሮ ፣ ፍየል ለምሳሌ አዳል በግ ፣ ቡሐ በግ ፣ ወሰራ ፣ ጥቁር ዶሮ ፣ ከሰልማ ፍየል ፣ ለእንደዚህ ያለ ነገር ይበጃል ይህ ካልሆነ ግን እንዲህ ያለ ቅምፊት ልክፍትና ሕመም ይመጣብሃል እያሉ በሐሰት ተጠቅመውበታል ።

እርግጥ ነው ከዚህ ሁሉ ዓይነት ውስጥ በሳይንስ ምርምር የታወቀው የሳይክሎጂ ማለት የሰው ነፍስና ጠባይ ምርመራ ጥናትና ትምህርት መኖሩን አንዘነጋም ። ነገር ግን አብዛኛው በጥቅም ፍላጎት ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ከእውነቱ ይልቅ ሐሰቱ ጎልቶ ይታያል ። እውነተኛው ትንቢት ግን እንደዚህ አይደለም ።

የእውነተኛው ትንቢት መገኛው ራሱ እግዚአብሔር ነው ። ክፉም ሆነ ደግ ወደፊት የሚሆነውን ማናቸውንም ነገር በሕልም ወይም በራዕይ ተገልጾለት ከእግ አብሔር የተሰጠውን ቃል ብቻ የሚናገርና ምንም ዓይነት ሥጋዊ ጥቅም ሳይፈልግና አላውያን ነገሥታትና መናፍቃን ከክብራ ያዋርዱኛል ፤ የሰው ፊት ይገርፈኛል ብሎ ሳይፈራ ፣ ሳይፍር ሕይወቱን መሥዋዕት እስከ ማድረግ ደርሶ ፣ በተቀደሰ ድፍረት የሚናገር ሰው እውነተኛ ነቢይ ነው ።

በእርግጥ ይህ ዓይነት እውነተኛ ትንቢት በእግዚአብሔር መንፈስ ተመርተው ለሕዝብም ለአሕዛብም ማለት ለምድር ነገዶች ሁሉ ምንም ዓይነት የማሳበራዊ ኑሮ ልዩነት ሳያደርጉ በግልጽ ተናግረው በግልጽነት የታወቀውን ፍጻሜ ያስገኙና የእግ ዚአብሔርን ቃል እውነተኛነትና ትክክለኛነት አጎልተው ለማሳየት ምርጥ ዕቃዎች ሆነው የተገኙ ነቢያቶች እንደነበሩና አሁንም ቢሆን እግዚአብሔር ለሚፈቅደው ተግባር እንደነበሩ ያሉትን ነቢያት ማስነሣት እንደሚችል አያጠራጥርም ።

እግዚአብሔር ለነቢያት የሚመርጣቸው ሰዎች ከእናታቸው ማኅፀን ጀምሮ የተቀደሱ ልቦን ገጽሐችና በመልካም ሥነ ምግባር የተጌሙ ፣ ከክፉ ነገርም ሁሉ የራቁና የተጠበቁ መሆን እንዳለባቸው በቅዱሳን መጻሕፍት ተገልጿል (ኤር ፩፣ ፮ ።

እንግዲህ ክርስቶስ (መሢሕ) ወደዚህ ዓለም መጥቶ ፣ ከሥጋችን ሥጋ ፣ ከነፍሳችን ነፍስ ነሥቶ አምላክ ወሰብእ ሆኖ ማለት ተዋሕዶ በኃጢአት ጨለማ የተዘጋውን የዓለም ሕዝብ ወደ ብርሃን መልሶ በትምህርት ወንጌሉ የመንፈስ ሰላምና ነፃነትን ዐውጆ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የተጋረደውንም የጥል ግርግጽ (ዓረፍተ ጽልክ) አፍርሶ እርቅ እንዲመሠረት ልጅነት እንዲሰጥ እግዚአብሔር ባሳደረባቸው መንፈስ ረድኤት እየተመሩ በሕልምም ሆነ በራእይ እየተገለጸላቸው ትንቢት የተናገሩና የቃሉም እውነተኛነትና ትክክለኛነት ፍጻሜው ወይም ውጤቱ በግልጽ ታውቆ የተመሰከረላቸው ነቢያት እነማን እንደሆኑ መዘንጋት የለብንም ።

አዎ ሁሉንም በዚህ ጽሑፍ ለመዘርዘር ስለሚያዳግት ለመረጃ ያህል ከብዙዎቹ የጥቂቶቹን ነቢያት ትንቢት ብቻ አልፎ አልፎ መግለጽ ግዴታ ይሆንብናል ። በአሪት ስለ ክርስቶስ ሰው መሆን (መዋሐድ) ፣ ወደዚህ ዓለም መምጣት ፣ ስለ አዳኝነቱም የሚገልጹ የትንቢት ቃላት ይገኛሉ ። እነዚህም አንደኛ ዘፍጥረት ሦስት ፣ አሥራ አምስት ስለቅንዎቱና ዲያብሎስን ስለማሰሩ ።

፪ኛ ዘፍጥረት ፱ ጽፏ ፣ ከሴም ዘር ስለመወለዱ ፣ ፫ኛ ዘፍ ፲፪ ፫ ከአብርሃም ዘር በሚወለደው በኢየሱስ ዓለም ስለመጻኑ ።

፬ኛ ዘፍ ፲፮ ፮-፲፱ እግዚአብሔር ከአብርሃም ዘር ለመወለዱ ስለተነገረው ቃል ኪዳን፣ ፭ኛ ዘፍ ፲፮፣ ፲፯፣ አብርሃም በሥጋ የክርስቶስ አባት ስለመሆኑ ።

፯ኛ ዘፍ ፳፩ ፲፪ አብርሃም ብዙ ልጆች ሲኖሩት የተስፋው ልጅ ክርስቶስ የሚወለደው በይስሐቅ ዘር ስለመሆኑ ፣ ፮ኛ ዘፍ ፳፪፣ ፲፰ ከአብርሃም የዘር ሐረግ በተወለደው መሢሕ የዓለም ሕዝብ ጽድቅን ስለማግኘቱ ፣ ስምንተኛ ዘፍ ፳፮፣ ፱ በአብርሃም ዘር በክርስቶስ የዓለም ሕዝብ ስለመጻኑ ፣ ፱ኛ ዘፍ ፵፱፣ ፲ ያዕቆብ አሥራ ሁለት ልጆች ሲኖሩት በተለይ የመንግሥትና የገዢነት ሥልጣን ከተሰጠው ከይሁዳ ዘር ንጉሠ ሰላም ክርስቶስ ስለመወለዱ ፣ ፲ኛ ዘፍ ፲፱ ፲፱ ከመስቀሉ ሲወርድ አዕሙ ስለ አለመሰበሩ ፣ ፲፩ኛ ዘፍ ፲፱-፲፱ ከያዕቆብ ዘር ክርስቶስ (ከከብ) ስለመውጣቱ ባዕድ አምልኮትን ስለማጥፋቱና የሁሉ በላይ ስለመሆኑ ፣ ፲፪ኛ ዘፍ ፲፳፣ ፲፭-፲፮ ክርስቶስ ከእስራኤል ዘር ስለመወለዱና ስለማስተማሩ ፣ ፲፫ኛ ዘፍ ፲፱፣ ፵፪፣ ፵፫ ወደዚህ ዓለም በመምጣቱ ምሕረትና ይቅርታ ስለማድረጉ ፲፬ኛ ሁለተኛ ሳሙ ፣ ፯፣ ፲፪ ፲፮ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር ስለመወለዱና የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ስለመያዙ ከዳዊት ዘር የሚነሣው ሥጋ በተዋሕዶ የእግዚአብሔር አብ ልጅ ስለመሆኑ ፣ ፲፭ኛ ዘፍ ፲፱ ፣ ፳፭ ከሰማይ ወርዶ ምድራዊ ሥጋን ተዋሕዶ ዓለምን ስለማጻኑ ፣ ፲፮ መዝ ፪፣ ፩ ፣ አይሁድ እንግደለው ብለው ስለሚመክሩት ፣ ፲፯ኛ መዝ ፳፣ ፪-፮ በሆሳዕና ሕፃናት ስለሚያመሰግኑት ፣ ፲፰ኛ መዝ

ጭጃኛ፣ ኤር፡ ሸ፩፡ ፲፭፡ ጭ፡ ሸ፩—ጭ ስለ ቤተ ልሔም ሕፃናት ማለቅ ፡ ስለ ሐዲስ ኪዳን መሰጠት ዓለም በክርስቶስ ስለማመኑ ፡

ፎኛ፣ ኤር፡ ሸ፫፡ ፲፬—ጭ፡ ስለ ሐዲስ ኪዳን ስለ ክርስቶስ ንጉሥነትና ሊቀ ካህናትነት መሥዋዕት ሆኖ ዓለምን ስለማዳኑ ፣ ፎ፩ኛ፣ ሕዝ፡ ሸ፫፡ ጭ፡ ክርስቶስ አውራጫን ዲያብሎስን ገድሎ መንጋውን ምእመናንን ስለመጠበቁ ፣

ፎ፪ኛ፣ ዳን፡ ፪፡ ሸ፬ ስለክርስቶስ ዘለዓለማዊ መንግሥት ፣ ፎ፫ኛ፣ ዳን፡ ፱፡ ጭ፡ ጭ፡ ስለ ክርስቶስ መምጣትና ስለ ኃጢአት መደምሰስ ፣ ፎ፬ኛ፣ ሆሌ፡ ፮፡ ፪ ክርስቶስ በሞቱ እኛን ስለማዳኑና በሦስተኛው ቀን ፈራሽ በስባሽ ሥጋችንን ስለማስነሳቱ ፣ ፎ፭ኛ፣ ሆሌ፡ ፲፩፡ ፩ ኢየሱስ ወደግብፅ ተሰዶ ከስደት ሀገሩ ስለመመለሱ ፣

ፎ፮ኛ፣ ኢዮ፡ ፪፡ ሸ፱ ዓለምአባታችን ሆይ ብሎ የእግዚአብሔርን ስም በጸሎት ጠርቶ ለመዳን ዕድል ስለማግኘቱ ፣ ፎ፯ኛ፣ አሞ፡ ፭፡ ጭ ስለ እግዚአብሔር ቀን (ስለ ዘመነ ሐዲስ) ፣ ፎ፲፬ኛ፣ ሚክ፡ ፱፡ ፩ ስለጽዮን ስለ ቤተ ክርስቲያን ስለ መንግሥተ ሰማያት ፣ ፎ፲፭ኛ፣ ሚክ፡ ፭፡ ፩—፫ ክርስቶስ በኤፍራታ ግዛት በቤተ ልሔም ስለ መወለዱ ጉንጨን በጥሬ ስለመመታቱ ፣ ፎ፲፮ኛ፣ ሐጌ፡ ፪፡ ፱ ስለ ቤተ ክርስቲያን ፣ ቤተ ክርስቲያንም ከአራቱ መቅደስ ስለመብለጧ ፣

ፎ፲፯ኛ፣ ዘክ፡ ፫፡ ፰ በክርስቶስ ስለሚደረገው የኃጢአት ሥርዓት ፣ ፎ፲፱ኛ፣ ዘክ፡ ፮፡ ፲፫ ቤተ ክርስቲያንን ስለመመሥረቱ ፣ ንጉሥና ሊቀ ካህናት ሆኖ ለዓለም ሰላም ስለማምጣቱ ፣ ፎ፲፻ኛ፣ ዘክ፡ ፱፡ ፱ በሆሣዕና በአህያ ላይ ተቀምጦ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ፣ ፎ፳፬ኛ፣ ዘክ፡ ፲፩፡ ፲፪፡ ፲፫ ክርስቶስ በ፴ ብር ስለ መሸጡና ገንዘቡም ለሸክላ ሠራተኛ ስለመዋሉ ፣ ፎ፳፭ኛ፣ ዘክ፡፲፪ ፲ በጦር የወጉትን በጸጋው አቅርቦ ስለማዳኑ እሱን ለማምለክ ስለማብቃቱ ፣

ፎ፳፮ኛ፣ ዘክ፡ ፲፫፡ ፮፡ ፯ እጁን በምስግር ቸንክረው ስለማቀሳቀሱ እረኛውን ክርስቶስን ገድለው በጎቹን ለመበተን ስለማሰባቸው ፣ ፎ፳፯ኛ፣ ዘክ፡ ፲፬፡ ፱፡ ፰ ስለ ምጽአተ ክርስቶስ፣ ፎ፳፰ኛ፣ ሚልክ ፡ ፫፡ ፩ መጥምቁ ዮሐንስ ከክርስቶስ ቀድሞ ስለ ማስተማሩና መንገዱን ስለመጥረጉ ፣

ፎ፳፱ኛ፣ ሚልክ፡ ፱፡ ፭ ዮሐንስ ኤልያስ በሚል ስያሜ ተሰይሞ ቀድሞ መጥቶ የንስሐ ትምህርትና ጥምቀት ስለማድረጉ ፣ እነዚህን ከዚህ በላይ የተጠቀሱትንና እነዚህንም የመሳሰሉትን የትንቢት ቃላት ራሱ ክርስቶስ በወንጌሉ ፣ ሐዋርያትም በመልእክቶቻቸው ገልጸዋቸዋል ። ለመረጃም ያህል በጭሩ ማቴ፡ ፩፡ ጭ፡ ጭ—ጭ፡ ፪፡ ፭ ። ሉቃ፡ ጭ፡ ጭ—ጭ፡ ፩ ።

ዮሐ፡ ፩፡ ፩—፲፰ ። ጭ፡ ፱፡ ፲፱ ። ማር፡ ፩፡ ፩—፱ ። ዮሐ፡ ሥ፡ ፩፡ ፲፭—ጭ፡ ፪ ። ፲፬—ጭ፡ ፩ ። ጭ፡ ሸ፫—፲፱ መመልከትና ሌሎችንም በዚሁ ማስተዋል ይቻላል ። ስለዚህ በመካከለኛው ዘመን የሕዝብን ኃጢአት ለማስወገድና የመንፈስ ነፃነትን ሰላምንም ለመመሥረት የመሥረኩ (የክርስቶስ) መምጣት ይህን በመሳሰለው ግልጽና ትክክለኛ እውነትን የተመረከቡ የትንቢት ቃላቶች ከተነገሩና ለንስሐ የመዘጋጃው ጊዜ ከተፈጸመ በኋላ መሆኑን መዘንጋት የለብንም ።

መክብብ አጥናው ።

ም ዕራ ፍ ፪ ።

በክርስቶስ ልደት ታላቅ የምሥራች ።

ትንቢተ ነቢያት ተተረጎመ ፡ ፡ ጎረቤቱ ሱባኤ ተፈጸመ ።

በርእስ ነገሩ እንደተገለጸው ይህ ታላቅ የምሥራች ከዚያ በፊት ተደርጎ አያውቅም ከእንግዲህ ወዲህም አይደረግም እገሌ ከእገሌ ሳይባል ለመላው ዓለም ከአዳም ተወለደ ለሰው ልጅ ሕይወት ሰላም ብርሃን የሚያድልና ቤዛ የሚሆን መድኅን ተወለደ ።

እውነተኛ ፍትሕ ትክክለኛ ሚዛን ፣ ፍጹም ነፃነት የሚሰጥ ንጉሥ እነሆ ወደ ዓለም መጣ ወብ ክርክርን የሚያርቅ ፣ ድንቁርናን የሚደመስስ ዕውቀት ፣ ጥበብ ኃይል ብርታት ፣ ለሰው ልጅ ሁሉ የሚያድል እውነተኛ መምህር ዛሬ ተገለጠ ።

- ዕውራጎችን የሚያበራ ፣
- ጎብጦችን የሚያቀና ፣
- አንክሶችን የሚያረክ ፣
- ለምፃሞችን የሚያነፃ ፣
- የታረዙትን የሚያለብስ ፣

የተራቡትን የሚያጠግብ ፣ ተየጠሙትን የሚያረክ ፣ የወደቀትን የሚያነሣ የታመሙትን የሚፈውስ ፣ እውነተኛ ዶክተር ፣ የም ተወልደ ዛሬ ተወለደ እንግዲህ ከዚህ በላይ እንደሰማነው ይህን የመሰለ ታላቅ የምሥራች በዓለም ላይ ከአሁን ቀደም ማለት ከክርስቶስ ልደት በፊት እንዳልተነገረና ከእንግዲህም ወዲህ ይህንን መላል ሰን ከማድነቅ በቀር ሌላ አዲስ የምሥራች እንደማይነገር እያንዳንዱ ምእመን በታሪካዊና ትንቢታዊ ዓይኖቹ አንብቦ ለመረዳት መብት አለው ።

ይህም ማለት አምላክ ክርስቶስ ሁለተኛ በሥጋ አይወለድም ማለት ነው ፣ የሌሎች ልደት እንደ ጌታ ልደት ታላቅ የምሥራች ነው አያሰኝም ከአሁን ቀደም የነበሩ ዛሬም ያሉ ከእንግዲህ ወዲህም የሚነሡ የዓለም ታላላቅ ሰዎች የሰጡትም ሆነ የሚሰጡት ታላቅ አገልግሎት የሚፈጽሙትም ታላቅ ግዳጅ ለተመረጡበት ፣ ለተወለዱ በት በጠቅላላው ዜጋ ሆነው ለሚኖሩበት አገር ብቻ እንጂ ለጠቅላላ ዓለም ደማቸውን አፍሰው ፣ አጥንታቸውን ከስክሰው ፣ እንደ ጌታ የዘለዓለም ሕይወትና ፍጹም ነፃነት የሚሰጡበት ጊዜ የለም ። ይኸውም ከሞላ ጎደል ነው ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ሰማያዊ ፣ ቀዳማዊ የማይሞት ኃይል ፣ የማይታይ ረቂቅ ዓለምን በቃልነቱ የፈጠረ ፈጣሪ ሲሆን ስለ ዓለም ሕይወት ከሰማየ ሰማያት ወርዶብድንግል ማርያም ተወልዶ ዓለምን እንደአዳን ቅዱስ መጽሐፍ ያስተምረናል።

ስለዚህም ነቢያት፣ ነገሥታት፣ ክህናት፣ ሌሎችም ሊቃውንት በሰማይና በመሬት ምሉዕ ሆኖ የሚኖር ሥነ ፍጥረት በሙሉ ሳይለያይ በመተባበር እንደ አንድ ልብ መካሪ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ ሆነው በዛ ዙሉ ዓለም የም ተወልደ በማለት ይዘ ምራሱ ያመሰግናሉ ይህም ማለት የዓለም በዛ መድኃኔ ዓለም ዛሬ ተወለደ ማለት ነው።

ከዚህ ላይ አንድ ጥያቄ አለ፣ ጥያቄውም ከዓለም ታላላቅ ሰዎች ውስጥ የዓለም በዛ የተባለ አለን? የሚል ሲሆን መልሱ በፍጹም የለም ነው። ከላይ እንደገለጽ ነው ከሞላ ጎደል ዜጋው ለሆነባት አገር ብቻ ካልሆነ በስተቀር የዓለም በዛ የሆነ አልነበረም፤ አይኖርም መድኃኔታችን ኢየሱስ ግን በጽጌጌጅ ዓመተ ዓለም ታኅሣሥ ፳፱ ቀን ሌሊት በቤተ ልሔም ዋሻ በነበረው የከብቶችና ያህዮች በረት ውስጥ ከእ መቤታችን ተወለደ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ ልሔም እንደተወለደ።

አሁንም ከብቶች ፈጣሪያቸው መሆኑን ተረድተው ጊዜው ብርዳማና ውጭማ ስለነበር እስትንፋሳቸውን በመገበር አሻሻቸው። ከዚህ ላይ አንድ አስደናቂ የሆነ ምሥ ጢር አለ ይኸውም ከብቶችና አሁን ሳይማሩ አስተማሪዎች ሳይቀጠሩላቸው ሕግ ሳይሠራላቸው መጻሕፍት ሳይጻፉላቸው ትምህርት ቤት ሳይሠራላቸው በተፈጥሮ ጠባ ያቸው አውቀውና ተረድተው ለአምላካቸው የእስትንፋስ ግብር መገበራቸው ነው።

በዚያን ሰዓት መጻሕፍተ ብሉያትን እንተረጉማለን ኃላፊያትንና መጻሕፍትን እና ውቃለን የሚሉ ምሁራን በኢየሩሳሌም ተኝተው ነበር። የጌታ ልደት በገሀድ ቀርቶ በሕልም እንኳን አልተገለጸላቸውም ሌላ ሕልምና ቅገሮች ነበር ሲያዩት ያደሩት፤ በጌታ ልደት ለብዙ ዘመናት ተለያይተው የነበሩት ማኅበረ መላእክትና ደቂቀ ኦጵም በአንድነት ሆነው ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር፣ ለእግዚአብሔር በሰማይ ምስጋና ይሁን በምድርም ሰላም በማለት ዘመሩ በጠፈር የነበረው የአ ጥቢያ ከከብ ወደ መሬት ገቅ በማለት ወደ ክርስቶስ የሚያመሩትን የሰባንና የዓ ረብን ነገሥታት መርቶ በቤተ ልሔም ዋሻ ክርስቶስና እናቱ ወደ ነበሩበት አደረ ሳቸው፤ ማቴዎስ ም፤ ፪ ቀ፤ ፩ እስከ መጨረሻው ተመልከት።

ሰብአ ሰገል በከከብ መሪነት መጥተው እንደገበሩለት።

ሰብአ ሰገል በክኩብ እየተመሩ ብዙ መንገድ ተገዘው ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ አስፈላጊዎች የሆኑትን በጊዜው የተወደዱ ገንዘቦችን ገበሩለት። የግብርቶም ዓይነቶች፤

፩ኛ] ወርቅ ፣ ንጹሐ ባሕርይነቱን ሲተረጉሙ ፤

፪ኛ] ዕጣን ፣ መዓዛ ቅዱሳን ነህ ሲሉ ፤

፫ኛ] ከርቤ ፣ ስለ ዓለም ትሞታለህ በማለት ገበሩለት ፣ የሰማይ መላእክትና የምድር አረኞች ምስጋና ሲገብሩለት ፣ ከብቶችና አህዮችም እስትንፋሳቸውን ገበሩለት ብለናል ይህ ሁሉ ሲሆን ጌታ ኢየሱስ የተወለደው በከብቶች በረት ነበር ፣ እናቱ ማርያም ሌላ ልብስና ምንጣፍ ስላጣች ቅጠል ቆርጣ አነጠፈችለት ፣ ቅጠልም ጋረ ደችለት በዓለም ላይ የነበሩ ወንዞች ውቅያኖሶች ጣዕማቸው ወደ ማርያም ወተት ተለውጠው በደስታ እንደዋሉ ብዙ ደራስያን ያስረዳሉ ። በተለይም ኢትዮጵያዊው ሊቅ ቅዱስ ያሬድ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ልደት በዓል ብዙ ሰላም ፣ ብዙ ሕይወት ፣ ብዙ ተአምራት እንደተደረገ ድን በተባለ ድርሰቱ በሰፊው ያስረዳል። ስለዚህ እያንዳንዱ ክርስቲያን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት ፍጹም ሕይወት ታላቅ ሰላም የመሠረተ መሆኑን በመረዳት ከፍ ባለ ሥነ ሥርዓት ማክበር እንደሚገባው በቅዱሳት መጻሕፍት የተገለጠ ነው ።

ም ዕ ሬ ፍ ፫ ።

የም ተወልደ ቤዛ ነሱ ዓለም ።

የዓለም ሁሉ መድኃኒት ዛሬ ተወለደ ።

የኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን በሰሙኑ ልደት ከምትዘምራቸው መዝሙሮች በይ በልጥ ሰፋ ያለውን ቦታ ይዞት የሚገኘው «የም ተወልደ ቤዛ ነሱ ዓለም የዓለም ሁሉ መድኃኒት ዛሬ ተወለደ» የሚለውና የመሳሰለው ዓረፍተ ነገር ነው። ቤተ ክርስቲያናችን የጌታችን ክርስቶስን ልደት በምታከብርበት ዕለት ከቅዱሳት መጻሕፍት ምሥጢርና ምሳሌ ተወራርሶ ሲያያገ በመጣው በመልክም ባሕልና ሥርዓት ታከብረዋለች ።

ይህ በዓል እንደ ቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት ከማታው እስከ መንፈቀ ሌሊት ጣዕም ባለው ገማሬና ማኅሌት ሲከበር ከቄየ በኋላ አስደናቂነት ያለው ፣ ቤተ ክርስቲያናችን ለልደት ያዘጋጀችው ባሕል ይታያል ።

፩ኛ. መዘምራት «በጎል ሰከበ» የሚለውን ዕገል መርተው ከጻፉ በኋላ «የም ተወልደ ቤዛ ነሱ ዓለም።— የዓለም ሁሉ መድኃኒት ዛሬ ተወለደ «የሚለውን ምልጣን በሚያስደንቅ አኳኋን በማሸብሸብ የምሥራቹን ያበሥራሉ ፣ በኋላም ስብሐት ነግህ አድርሰው ሲፈጽሙና ከሰላም ሲደርሱ ተሰልፈው ወደ ቤተ ልሔም ይወርዱና «ንሰብክ) ወልደ የሚለውን ሰላም መርተው በመሰበ ወርቅ ያለውን ኅብስቱን ፣ በጽዋዕ ያለውን ወይኑን ከቤተ ልሔም አጅበው « መጽአ ከመ ይቤዙ ዓለመ የሀበነ

ሰላመ ጋዳ ያበው። ቀርቦን ፣ ዓለምን ሊያድን ፣ ሰላምን ሊሰጠን መጣ ሰብአ ሰገል ም እጅመንሻውን ቀርቦን አገብ» የሚለውን ምልጣን እየዘመሩ በምሥራቅ ገብተው በሰሜናዊ በር ዙረው በቅኔ ማኅሌት በኩል በዓምደ ወርቅ ያገሱታል ። ይህም ባህልና ሥርዓት ብዙ ምሳሌና ትርጉም አለው ።

ሀ. በአሪት አሥራኤል ከግብፅ ከወጡ በኋላ መና እየዘነመላቸው ይመገቡ ስለ ነበር ከመናው ለትውልድ ተላልፎ ለምስክር ይቀመጥ ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎታል» ከመናው አንድ አሜር ሙሉ ፣ ከምስክር ባወጣችሁ ጊዜ በምድረ በዳ ያበላሁዎችሁን ልጆቻችሁ ያዩ ዘንድ ለሚመጣው ትውልድ ይቀመጥ ።

አሜር የዕብራውያን የደረቅ ነገር መስፈሪያ ነው ፣ ልኩ ገበርሾ ያህላል ሙሴም ትእዛዙን ከተቀበለ በኋላ ከሁኑን አሮንን እንዲህ አለው « ማድጋ ውሰድና መና ጨምርበት አንድ አሜር ያህል አግባብ ለትውልድም ይተላለፍ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት አስቀምጠው» አሮንም በምስክሩ ድንኳን በጎምር አስቀመጠው በዚህ መሠረት እስራኤል በሚዘዋወሩበት ሁሉ ይህን በጎምር ያለ መና አብረው ይዘውት ይዞሩ ነበር ፣ አሪት ዘዐአት ፲፮. ፴፪-፴፭ ።

ይህ ጎምረ መና እስከ ልደት ቁይቶ ያንለት ጠፋ ይባላል ፣ በልተውት የሚርበው መና ጠፋ ፣ በልተውት የማይርበው እውነተኛው ኅብስተ ሕይወት ተተካ ሲሉ በዚህ ምሳሌ ነው መሰበ ወርቁን አጅበው ዘረው የሚገቡትን ይባላል ።

ለ] ወደ ቤተ ልሔም ወርደው ዓለምን ሊያድን ለኛም ሰላምን ሊሰጠን መጣ እያሉ እያሸበሸቡ የሚመለሱት ደግሞ መላእክት ከሰማይ ወርደው በቤተ ልሔም ሕፃኑን «ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ወሰላም በምድር ሥምረቱ ለሰብእ ፣ ለእግዚአብሔር በሰማያት ምሥጋና ይገባል ለሰውም እንደ ፍላጎቱ በምድርም ዕርቅ ሆነ ለት» ብለው እያመሰገኑ ወደ አርያም ለማረጋቸውና አረኞችም መልክኩ «እስመ ናሁ ተወልደ ለክሙ የም መድኃኒት ዘውላቱ ክርስቶስ እነሆ ዛሬ መድኃኒት ተወልዶላችኋል እሱም ክርስቶስ ነው» ብሎ የምሥራቹን በነገራቸው መሠረት ሩኑ እስከ ቤተ ልሔም ድረስ እንሄድና ይህን እግዚአብሔር የገለጠልንን ነገር እንረዳ» ብለው መንጎቻቸውን በዳር ትተው ወደ ቤተ ልሔም ሄደው ሕፃኑን ከአናቱ ከማርያም ጋር አግኝተውት ተደንቀው እያመሰገኑ ለመመለሳቸው ምሳሌ ነው ። ሉቃስ ፪. ፳—፳፭ ።

ሐ] በጠቅላላው የመዝሙሩ አነጋገር እንደሚያመለክተው «ሰላም የ እሁብክሙ ፣ ሰላሜን እስጣችኋለሁ» ብሎ ለዓለም ሰላምን የሚያድል፣ ዓለምን በደሙ የሚያድን እውነተኛ ኅብስተ ሕይወትና ጽዋዕ መድኃኒት ኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ ልሔም ተገኘ ወይም ተወለደ ለማለት ነው ።

መ] መሰበ ወርቁ እንደ ተለመደው በምሥራቅ ጎሳተ መቅደስ ሳይሆን በዓምደ ወርቅ በር የሚገባበት ምክንያት የቤተ ክርስቲያናችን ሊቃውንት እንደሚናገሩት ገነት እንደ ምሥራቅ ፣ ሲያል እንደ ምሶራብ ስለሚቁጠሩ አዳምን ከጨለማ ቦታ ከሲያል ለማውጣቱ ምሳሌ ነው ይባላል ።

ይኛ በቤተ ክርስቲያናችን ባሕልና ሥርዓት በበዓለ ልደት እንደ ጥምቀት፣ እንደ ትንሣኤ፣ በመንፈቅ ሌሊት ነው የሚቀደሰው፣ ይህም ጌታ የተወለደው ሌሊት ስለ ነበር የዚያ ምሳሌ ነው፣ ይኸውም ወንጌሉ «ወሀለው ኖሎት ውስተ ውእቱ ብሔር ወይተግሀ ወይሔልወ ወየዐቅቡ መራዕዮሆሙ ሌሊተ፣ በዚያም ሀገር ሌሊት መንጋ ችውን ነቅተው ተግተው የሚጠብቁና የሚያግዱ እረኞች ነበሩ» ባለው መሠረት፣ የጌታን መወለድ ከመልአኩ ቃል ሰምተው የምሥራቹን ለማየት መንገዳቸውን ጥለው የሄዱት የሌሊት እረኞች ነበሩ፣ በዚህ ሊታወቅ ይቻላል = (ሉቃስ ፪፣ ፳)

ይኛ ጸሎተ ቅዳሴውና ዕጣነ ሞገሩ ከተፈጸመ በኋላ ልዑካኑ (ቀዳስዮኑ) ልብሰ ተክ ሀኖዎቻቸውን እንደ ለበሱ መዘምራትም ከበሮና ጸናጽላቸውን እንደ ያዙ ወደ ውጭ ወደ ዓውደ ምሕረት ይወጡና ገባሬ ሠናይ የሆነው ቁስ «ወተመይጡ» የሚለውን ምዕቀድ መርቶ እሩሩን ለግቶ ለመዘምራት ይሰጣል = መዘምራትም እየተቀበለ ይመቱና ለሕዝቡ አቀብለው «ወተመይጡ ኖሎት እንዘ ይሴብሕም ለእግዚአብሔር፣ እረኞቹ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ተመለሱ» የሚለውን የምዕቀዱን ምልጣን እያሸበ ሸቡ ዘረው ይመለሳሉ =

በሀገራችንም ነገሥታቱ ሩሩዋን ለግተው ለመኳንንቱና ለወታደሮቻቸው ያቀብላሉ፣ ሕዝቡም በልደት ዕለትና በሰሞኑ በየ ቤተ ክርስቲያኑ አካባቢ በሚገኘው አድባርና በማርገጃው ሩሩን (ጥንጉን) እየተቀበለ ይመታሉ፣ ሩሩንም በበዓሉ ስም ገና ይሉታል = ገና ማለት በግሪክ ቋንቋልደት ማለት ነው፣ ይህም ጌናዎ (ጌኖ) ወለደ ከሚለው ግሥ የወጣ ነው፣ ሩር፣ (ጥንግ) ከእሥራኤል ሲያያዝ የመጣ ባሕል ነው፣ እሥራኤል በዓመት በዓል ሩር ይመቱ ነበር ይባላል ሩር ጨዋታ በእሥራኤል እንዳለ ለመረዳት ቀላል ነው፣ ንጉሣቸው ዳዊት ከመኳላ ከንክምሙ ለብዙኃን ለብዙዎቹ እንደ ሩር መጫዋቻ ሆንሁቸው» ብሎ በመዝሙሩ ተናግሮዋል መዝሙር ፸፯፣ ፮ =

ግን በተለይ በገና ዕለት ቁሱ ወተመይጡን መርቶ ሩሩን ለግቶ ለመዘምራትና ለሕዝቡ ሰጥቶ ከሀናቱ ሩሩን ከመቱ በኋላ እረኞቹ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ተመለሱ» የሚለውን ያፈጻግ መዝሙር እየዘመሩ የመመለሳቸው ዋናው ምሳሌና ትርጉም የመዝሙሩ ምሥጢር እንደሚያስረዳው መድኃኒታችን በተወለደ ዕለት የቤተ ልሔም እረኞች ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አይተው በመደነቃቸው ከእሥራኤል ሲያያዝ በመጣው ልማድ ተደስተው ሩር እየተቀበሉና እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ለመመለሳቸው ምሳሌ ነው =

ስለዚህ ቤተ ክርስቲያናችን በአባቶቻችን አማካይነት መሠረትና ታሪክ ያለውን ባሕል ጠብቃ ስለአቁዩችን ልንደሰትባትና ልንኩራብት ይገባል፣ እኛም ይህን ከመሰለው አስደሳችና አገርን ከሚያከራ ታሪካዊ ባሕል ሳንቀንስ ጠብቀን ለትውልድ ማስተላለፍ ይኖርብናል =

ዘገረ ገብርኤል አልታዩ

ም ዕ ራ ፍ ፬

በበሕቅ ልሕቅ (ጥቂት በጥቂት አደገ)

የተነገረው ትንቢት የተቈጠረው ሱባዔ ሲፈጸም የእሥራኤል ተስፋ የዓለም መድኃኒ ክርስቶስ ያለአባት ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወለደ =

አምላክ ሰው ሆነ ሰው አምላክ ሆነ ይህ በፍጡር ዘንድ ሲታሰብ ዕውቀት ነው ድንቅ ነው በፈጣሪ ዘንድ ግን ቀላል ነው = ዓለምን ለማግኘት ሰው የሆነው አምላክ በጨርቅ ተጠቀለለ በከብቶችም በረት አደረ በዚያን ጊዜ ከመላእክትና ከእንስሳት በስተቀር ያየው አንድም አልነበረም = በዚያን ጊዜ በንጉሡ በአውግስጦስ ቁሳር አዋጅ መሠረት በቤተሉልም አውራጃ ይጻፍ ዘንድ የተሰበሰበው ሕዝብ እጅግ የባዛ ነበር = ነገር ግን የሕፃኑ የክርስቶስ በበረት መወለድን ለመስማትና ለማየት እድል ፋንታ ያገኙት የመንጋ ጠበቂዎች እረኞች ብቻ ናቸው = የመድኃኒንም መወለድ ለማየት በቀዳሚነት ዕድል ያገኙት እረኞች ገና በኃጢአት ያልተመረዙ ንጹሐን መሆናቸው ግልጥ ነው =

የዓለም መድኃኒ ክርስቶስም እንደ አምላክነቱ ዕለቱን ተወልጄ ዕለቱን ልደግ ሳይል ግዕዝ ሕፃናትን ይፈጽም ጀመረ ይህም ማለት ቀስ በቀስ አደገ ሕፃናትም በአስተዳደራቸው ወቅት ሊያደርጉ የሚገባውን ተግባር ከዚህ፣ እንደሚከተለው ይፈጽም ጀመረ =

በዚያን ጊዜ እንደአራቱ ሕግ አንድ ሕፃን ሲወለድ በስምንተኛው ቀን ይገዘር ዘንድ በሙሴ ሕግና ሥርዓት የታዘዘ ነበር፣ ስለዚህ በዚህ ልማድ እናቱ ማርያምና አሳዳጊው ዮሴፍ ሕፃኑ ክርስቶስን እንዲገዘር ወደቤተ ግብርታይዘውት ሄዱ = ክርስቶስም አምላክ እንደመሆኑ በመለኮታዊ ጥበቡ የሰው ዕጅ የተጠበበት ምላጭ ሳይነካው የተገረዘ ሆኖ ተገኘ = ይህም ዕውቀት ነው ድንቅ ነው = የሰው ሥራ ሳይሆን አምላካዊ ጥበብ በመሆኑ የክርስቶስ አምላክነት ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ተገለጠ = በዚያን ጊዜ የነበረው ግብርት ለዛሬዬቱ ጥምቀት ምሳሌ ሆኖ እናገኘዋለን፣ ዛሬ በክርስቶስ ያላመነ ያልተጠመቀ ከክርስቲያን ወገን የተለየ እንደሆነ በዚያን ጊዜም ያልተገረዘ እንደ አራቱ ሕግ ከአይሁድ ወገን የተለየ ነበር =

ሁለተኛም በሙሴ ሕግ እንደተጻፈው አንድ ሕፃን በተወለደ በአርባው ቀን ወደ ቤተ መቅደስ መግባት ስለአለበት እናቱ ማርያምና ዮሴፍ በአርባ ቀኑ ሁለት የርግብ ግልገልና ዋልያ ከሕፃኑ ጋር ይዘው ወደ ቤተ መቅደስ ገቡ፣ በአዲሱ ልምድ የሚኖር ስሙ ስምዖን የሚባል ጸድቅና የዋህ ሰው ነበር እርሱም መሢሕ ክርስቶስን ሳያይ እንዳይዋት በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦለት ነበር እርሱም ሕፃኑ ክርስቶስን በክንዱ ታቅፎ እግዚአብሔርን አመሰገነው አቤቱ እንደቃልህ ዛሬ በሰላም አገልጋይህን ታሰናብታህ ዓይኖቹ ማግኘትን አይተዋልና ለቤተ ዘመዶቹም አላቸው =

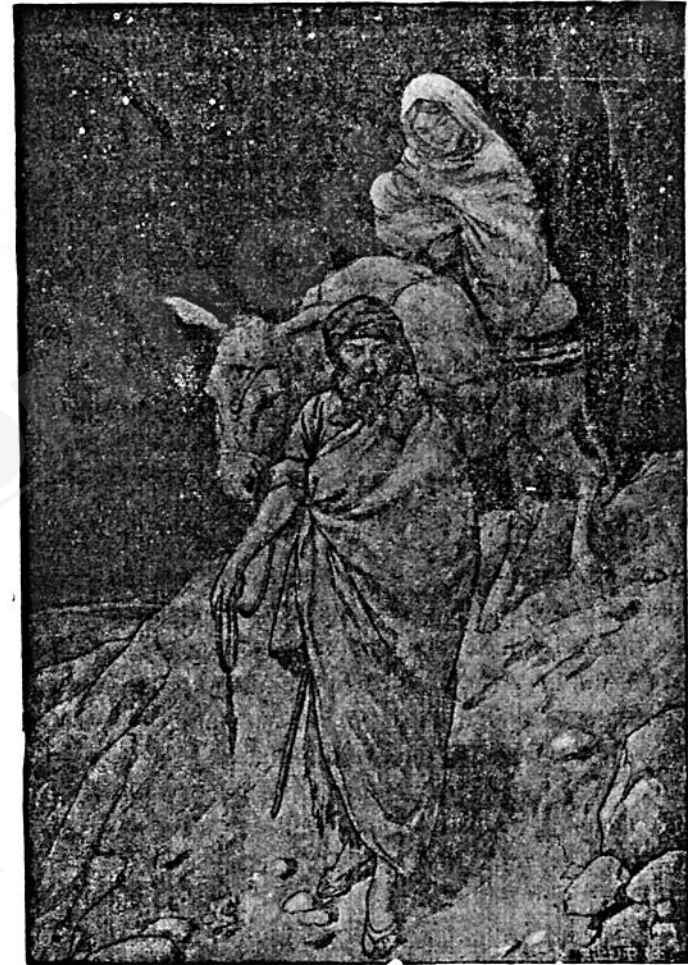
ይህ ሕፃን ከአሥራኤል ወገን ላመኑበት ሕዝብ መድኅን ፣ ላላመኑበት ግን አጥፊ አ

ክርስቶስ በጎቶ ወደ ቤተ መቅደስ እንደገባና እረጋግጦው ስምምን እንደታቀረው

ቸው ነው ብሏል ። ሥነ ሥርዓቱም እንደተፈጸመ እናቱና ዮሴፍ ሕፃኑን ይዘው ወደ ገሌላ ወደከተማቸው ተመለሱ ።

፫ኛ] ሁለት ዓመት ያህል ሲሆነውም ሄሮድስ በጠላትነት ስለተነሣበት ፣ ወደ ግብፅ ተሰደደ

ጌታ በሕፃንነቱ ታገለጦ ወደ ግብፅ እንደ ተሰደደ

ሕፃኑ ክርስቶስም ቀስ በቀስ አደገ ፣ ጥበብም ተመልቶበት ነበር ።

፪ኛ] የፋሲካን በዓል ለማክበር ቤተ ዘመዶቹ ወደኢየሩሳሌም ይወጡ ነበር ፣ በዚሁ ልማድ ኢየሱስ አሥራ ሁለት ዓመት በሆነው ጊዜ ከናቱና ከዮሴፍ ጋር ለበዓሉ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ፣ የበዓሉም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ወደ አገራቸው ተመለሱ ፣ ሕፃኑ ክርስቶስ ግን ከቤተ ዘመዶቹ ጠፍቶ በኢየሩሳሌም ቀረ ፣ እናቱና ዮሴፍም ከዘመዶቻቸው ጋር የሐዶ መስለውአቸው መቅረቱን አላወቁም ነበር ። የአንድ ቀን መንገድ ላይ ገና ባልተገኙ ጊዜ ፣ ግንኙም ቢፈልጉት ሳያገኙት ቀሩ ፣ በላገኙትም ጊዜ ፣

ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ ከሦስት ቀንም በኋላ በቤተ መቅደስ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውና ሲጠይቃቸው አገኙት፤ ከማስተዋሉና ከመልሱም የተነሣ ያዩት ሁሉ ያደንቁት ነበር፤ ማርያም «ልጄ ሆይ ለምን እንዲህ አደረግኸን? እኔና የሴፍ ተጨንቀን እንገልግላለን?» አለችው እርሱም መልሶ ለምን ፈለጋችሁኝ አባቱ በሚኖርበት ሁሉ መኖር እንደሚገባኝ አታውቁም? አላቸው ።

እነርሳቸውም ያላቸውን አስተዋሉ እጅግም አደናቀት ወደሀገራቸውም አንድ ላይ ተመለሱ፤ ወደ ናዝሬትም መጡ፤ እነርሳቸውም ይታዘዝ ነበር ኢየሱስም በጥበብ በቁመት አደገ ። ሉቃስ ም፡ ፪፣ ቀ፡ ፵፪ — ፶፪ ክርስቶስ ከሕፃንነት ጀምሮ የመጣበትን ዓላማ እስኪፈጽም ድረስ ብዙ ሥራ ሠርቷል እያንዳንዱን ዘርዘሮ ለማስረዳት ግን በሰው አንደ በት ቀርቶ በመላእክት ስንኳ ያማይቻል ነው ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዓለሙን ለማዳን በለበሰው ሥጋ ከኃጢአት በስተቀር ሰው ሊሠራ የሚገባውን ሁሉ በጥንቃቄ ፈጸመ ይህም ማለት አምላክ ነኝ ሳይል ቀስ በቀስ አደገ፤ የርሱም መታዘዝ ለኛ ምሳሌና ትምህርት ሆነን ።

ሥጋን የተዋሐደው አምላክ በሰውነቱ ይፈጽም የነበረው ተግባር የመጣበትን ዓላማ ሊያሰናክልበት አልቻለም ምክንያቱም ሥጋን ከተዋሐደ በኋላ ሥጋና መለኮት አንድ ስለሆነ ነው፤ ሥጋ አምላክ ሆነ አምላክ ሰው ሆነ ።

ክርስቶስ በሕፃንነቱ ሕፃናት ሊሠሩ የሚገባውን እየሠራና እየታዘዘ አደገ በወጣ ትነቱ ወይም በጉልማሳነቱ ጉልማሳ ሊሠራ የሚገባውን ከኃጢአት በስተቀር ታላላቅ ሥራ ሠርቷል ። በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የነበረውንም የኃጢአት ግድግዳ አፈረሰ ። ክርስቶስ በሕፃንነቱ ይሠራ የነበረውን ሕፃናት ይሠራሉን? ክርስቶስ ለቤተ ዘመዶቹ እየታዘዘ በመንፈስ በጥበብ በቁመት ያደግ እንደነበረ ተረድተናል። እንደዚሁም ሁሉ ለአባት ለእናት የሚታዘዙ ሕፃናት በመንፈስ በጥበብ እንደሚያደጉ አይጠረጠርም የእግዚአብሔርም ጾጋ ከሕፃናት ጋር እንደሆነ የታወቀ ነው ። ስለዚህ ሕፃናት ግብረ ገብነት እንዲኖራቸው ያስፈልጋል። እንደ ክርስቶስ ከሕፃንነት እስከ አዋቂነት፤ ከአዋቂ ነትም እስከ መጨረሻ ዓላማን አለመሳት የእግዚአብሔርን መንፈስና ጥበብን ያሳድራል ድል አድራጊነትንም ያሰጣል ።

ገብረ ሚካኤል ብሩ ።

ምዕራፍ ፭

ይህ ነው የምወደው ልጄ፤ እሱን ስሙት ።

ቅዱስ ዮሐንስ የክርስቶስ ፊታውራሪ፤ መንገድ ጠራጊ፤ አዋጅ፤ ነጋሪ በመሆኑ ከክርስቶስ በፊት ቀደም ብሎ የሰማይና የምድር ገዢ የሆነው ክርስቶስ ይመጣልና መንገዱን አስተካክሎ፤ ጥርጊያውንም አሳምሩ፤ ተራራው ገብቅ ይበል፤ ጉድጓዳውም ይምላ፤ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ በኃጢአታችሁ ተጸጽታችሁ ለን ስሐ የሚያበቃ ሥራ ሥሩ እያለ ሳይፈራና ሳያፍር ያስተምርና ያጠምቅ ነበር ። ሕዝቡም የዮሐንስ ትምህርት አስደናቂና አስገራሚ ስለሆነባቸው፤ እንደ አምላክ ያዩት ነበር ። ዮሐንስ ግን ከተሰጠው ክብር በላይ ውዳሴ ከንቱን የማይሻ፤ ፈጣሪውን የሚፈራ በመሆኑ አምላክ አይደለሁም የአምላክ ባሪያ መንገድ ጠራጊ ስለሆንኩ አማናዊውን ጥምቀት እስከ ምታገኙ ድረስ ለንስሐ የሚያበቃ ጥምቀት አጠምቃችኋለሁ ከኔ በኋላ የሚመጣው ግን የሁላችን ገዢ የሁላችንም ፈጣሪ ነው ። እሱ ሰማያዊ እኔ ምድራዊ ነኝ፤ እሱ ከኔ ይበልጣል፤ እኔ እንኳን ከሱ ልተካክል የማጣውን ግዝቢያ ለመፍታት አልችልም፤ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የዓለሙን ኃጢአት ለማስወገድ ወደ ዓለም መጥቶአልና፤ ልጅነትን ታገኙ ዘንድ በእሳትና በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል እያለ አምላክነቱን ይመሰክር ነበር ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ፍቅር አገብሮት ከቅድስት ድንግል ማርያም ተወለደ፤ ለዘመዶቹ እየታዘዘ በሰው መጠን በየ ጥቂቱ አደገ ። ከኃጢአት በቀር ሁሉንም ፈጸመ ። ፴ ዓመትም ሲሞላው ሰማይንና ምድርን የፈጠረ፤ መላእክት ሊቃነ መላእክት የሚሰግዱለት፤ የንጉሥች ንጉሥ፤ የገዢዎች ገዢ፤ የሁሉ አምላክ ሲሆን ትሕትናን ለመፈጸም የዕዳ ደብዳቤያችንን በጥምቀቱ ለመደምሰስ አንድነቱንና ሦስትነቱን ለመግለጥ በባሪያው በዮሐንስ እጅ ለመጠመቅ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ፤ በሰይጣን ቅንዓት የተጸፈው ዕብነ ሩካብ የሚወገደው በጥምቀቱ ስለሆነ ክርስቶስ ጽድቅን እንፈጽም ዘንድ ይገባናልና አጥምቀኝ ብሎ ዮሐንስን አዘዘው ። ምሥጢረ ጥምቀቱም በእንዴት ያለ ሁኔታ እንደተፈጸመ ለመረዳት ብንፈልግ፤ በማቴዎስ ወንጌል እንዲህ የሚል ቃል እናገኛለን፤ በዚያ ጊዜ ኢየሱስ ከዮሐንስ ይጠመቅ ዘንድ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ፤ ዮሐንስ ግን እኔ ካንተ ልጠመቅ ያስፈልግ ግኛል እንጂ አንተ ወደኔ ትመጣለህን? ብሎ አምቢ አለው ።

ኢየሱስም መልሶ እንዲሁ ጽድቅን ሁሉ እንፈጽም ዘንድ ይገባናልና አሁንስ ተው አለው ከዚያ ወዲያ እሺ ብሎው አጠመቀ ። ኢየሱስም ከተጠመቀ ። በኋላ ያን ጊዜውኑ ከውኃው ወጣ ። እንሆ ሰማዮችም ተከፈቱ የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደ ርግብ ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥበት አየ። እነሆም ይህ ነው የምወደው ልጄ በእርሱ ደስታዬን የማይበት የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ ይላል ማ፡ ቴ፡ ፫፡ ፲፫—፳፯ በወንጌሉ እንደምንረዳው ክርስቶስ ጽድቅን ሁሉ እንፈጽም ዘንድ ይገባናልና አጥምቀኝ ብሎ በመጠመቁ ሥርየተ ኃጢአትን አግኝተናል በጥምቀቱ ቀድሶናል ክርስቶስ የተጠመቀው የኛን ኃጢአት ለማስወገድ ነው እንጂ፤ ኃጢአት ኖሮበት አይደለም ።

ሰማያዊ ኢየሱስ ክርስቶስ መራታዊ በሆነው በዮርዳኖስ እጅ የተጠመቀው እኛን ከሞት ወደ ሕይወት ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሐሳር ወደ ክብር ሊመልከንና በጥምቀት በርነት ወደ ወንጌል ብርሃን ለመግባት እንድንችል ነው ። የዓለሙ ብርሃን ክርስቶስ

ጌታ ኢየሱስ በዮርዳኖስ እጅ እንደተጠመቀና መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምላል እንዳረፈበት

ጽድቅን እንፈጽም ዘንድ ይገባናል ብሎ ከውኃው ሲወጣ አብ በደመና ሆኖ ይህ ነው የምወደው ልጄ እሱን ስሙት የሚለውን ቃል ተገንገበን እንደ ዮርዳኖስ የመጀመሪያውን ምስክርነት መስጠት ፣ ቃሉን መስማት ይገባናል ፤ የታዘዘውን የወንጌልን ቃል ጠብቀን ልጆቹ ወዳጆቹ ለመባል ካልበቃን አምነን ተጠምቀናል ፤ ተምረናል ብለን በወራ ብቻ ጊዜውን ካሳለፍነው የምንሰጠውም የምናገኘውም ጥቅም አጥጋቢ ሊሆን አይችልም ፤ በጥምቀት ልጅነት የተቀበልን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ የሆነው ሰውነታችንን የተቀደሰ ሥራ በመሥራት ለጽድቅ የተዘጋጀ ፣ ከኃጢአትና ከተንኮል የራቀ ማድረግ የአየአንዳንዳችን ክርስቲያናዊ ተግባር መሆኑን ማወቅ ይኖርብናል ።

ስለዚህ በጥምቀቱ እውነተኛ ልጅነት አግኝተን የመንግሥቱ ወራሾች እንድንሆን ለመልካም ሥራ እንሸቀዳደም ፤ ኢሳይያስም እነሆ የመረጥኩት ልቡናዬ የተቀበለችው ነፍሴም የወደደችው ወዳጄ (ልጄ) ለአሕዛብ ፍርድን ይፈርዳል አይጮህም አይቆጣም ፤ እውነት ፈርዶ ያድናል ፤ የሰውንም ልቡና በትምህርት ያበራል ፤ አሕዛብም በስሙ ያምናሉ ይላል ፤ ኢሳ. ፶፪ ቀ. ፱—፱ ይህ የትንቢት ቃል አብ በደመና ሆኖ ይህ ነው የምወደው ልጄ እሱን ስሙት ከሚለው ቃል ጋር የተመሳሰለ ነው ፤ በየትንቢቱም ፍጻሜ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መፈጸሙን ያሥረዳል ፤ የሰውንም ልቡና በትምህርት ያበራል ፤ እውነት ፈርዶ ያድናል ፤ አሕዛብም በስሙ ያምናሉ የሚለውም ቃል በኋለኛው ዘመን የወንጌልን ትምህርት ተቀብለው በክርስቶስ አምነው የሚጠመቁ ክርስቲያኖች መገኘታቸውን ሲገልጥ ነው ።

በጠቅላላው የክርስቶስ መጠመቅ ለኛ ድህነት ስለሆነ ከፍጻኛ ከኃጢአት የምንድንበትን አማኛዊ ጥምቀት አምነን መቀበል ይኖርብናል ።

ም ዕ ራ ፍ ፮ ።

ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ ።

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከተጠመቀ በኋላ እንደገና ከዮርዳኖስ ጋር እንደተገናኘና ለሕዝቡ እንዳስተዋወቀው በወንጌሉ እንረዳለን ፤ ቅዱስ ዮርዳኖስ በማዕዘር ዮርዳኖስ በቤተ ራብ ሲያስተምር ሳለ ክርስቶስ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ የዓለሙን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ እነሆ ፤ ከኔ አስቀድሞ የነበረው ሰው እሱ ከኔ በኋላ ይመጣል ያልኳችሁ ይህ ነው እሱ ከኔ በፊት ነበረና ፤ እኔም አላውቀውም ነበር ፤ ነገር ግን ለእሥራኤል ይገለጥ ዘንድ ፤ ስለዚህ በውኃ እያጠመቅሁ መጣሁ ሲል መሰከረ ።

መንፈስ ቅዱስ እንደ ርግብ ከሰማይ ወርዶ ሲቀመጥበት አየሁ ፤ እኔም የማውቀው አልነበርኩም ነገር ግን በውኃ አጠምቅ ዘንድ የላከኝ እርሱ መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ሲቀመጥበት የምታየው በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እሱ ነው አለ እኔም አይቼ ይህ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ መሰከርኩ የሚል ቃል እናገኛለን፤ዮሐ. ፩. ፳፱—፴፬ ።

የክርስቶስ ፊታውራሪ ቅዱስ ዮርዳኖስ የሚያስተምረውን ትምህርት አቋርጦ ጌታ ብቅ ሲል ባየው ጊዜ ለሚያስተምራቸው ሕዝቦች እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ያለበት ምክንያት ምስክርነቱን የሚሰጠው ስለክርስቶስ ወደ ዓለም መምጣት ስለ ነበር ነው ፤ እሱ እያለ በምስተኛ መደብ ያስተማራቸውን ትምህርት በጆሮ ከመስማት በዓይን ማየት ስለሚበልጥ በጆሮአቸው የሰሙትን በዓይናቸው አይተው እንዲረዱ እነሆ ከኔ ይበልጣል ብዬ የነገርኳችሁ ይህ ነው ብሎ ለማስረዳት ነው ።

ቅዱስ ዮርዳኖስ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት የሚያጠምቅ ክርስቶስ መሆኑ ስለተገለጸለት እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ በማለት ለሚያስተምራቸው ሕዝቦች ግልጥ አድርጎ አስረዳ ፤ አምላክነቱንም መሰከረ እነሱ ግን እሱ እንዳስተማራቸው ሊረዱለት አልቻሉም ፤ ዮርዳኖስ ከኔ የሚበልጠው እሱ ነው በማለት

ለቱ ደቀ መዛሙርቱ መምህራቸውን የሐንስን ትተው አምላክነቱን ለመረዳት ትምህርቱንና ተአምራቱን ለማየት ክርስቶስን ተከትለው ሄደዋል ። የሄዱትም ደቀ መዛሙርት ብዙ ምሥጢራትንና ተአምራትን አይተው የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ለመመስከር በቅተዋል ።

የሐንስ ሲነግራቸው የነበረው ሁሉ እውነት ሆኖ አግኝተውታል ፤ ዛሬም ቢሆን በጊዜያችን ደግ መምህር ከሆነ ከኔ የሚበልጥ መምህር ከእንደዚህ ያለ ቦታ አለ ብሎ ለተማሪዎቹ ከስረዳቸው ከዚያ ቦታ ሐይ ለመማር የማያስብ የለም ።

ስለዚህ ክርስቶስ በብሩህ ገጽ እንዲቀበለን እንደ የሐንስ እውነት መመስከር ቅንነትና የዋሕነትን ገንዘብ ማድረግ አለብን ።

እባክህ ጠቅሙል

ምዕራፍ ፯

በሀገራችን የጥምቀት በዓል አከባባር ባህልና ሥርዓት

ቤተ ክርስቲያናችን የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በዓለ ጥምቀት ጥር ፲፩ ቀን በየዓመቱ ከፍ ባለ ሥነ ሥርዓት ታከብረዋለች ። በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት የጥምቀትን በዓል የምናከብረው በሚከተለው ዓይነት ነው ።

፩ኛ በዋይማው ያለውን ዕለት እንጸማለን ፤ ይህንም ጸመገህድ ብለን እንጠራዋለን ፤ ገሀድ ማለት መገለጫ ማለት ነው የክርስቶስ መገለጫ ስለሆነ ነው ። ይህም ዕለት የሚጸምበት ምክንያት ጥምቀት ዓርብ ረቡዕ የዋለ እንደሆነ በጥምቀት ዕለት መጸም ስለማይገባና የዓርብ ወይም የረቡዕ ጸም ስለሚሻር በዚህ ፈንታ ለውጥ ነው ፤ ግን ጥምቀት በፍስክ ቀናች ቢውልም የገሀድ ጸም አይቀርም በየዓመቱ ይጸማል ይህም የሆነበት ኑሮ ኑሮ ሲመጣ እንዳይረሳ እየታወሰ እንዲቁይ በማለት ነው ።

፪ኛ በዚህ ዕለት ወደ ማታ አዳራችንን ታቦተ ሕጉን ጽላተ ኪዳኑን ይዘን ወደ ወንዝ እንወርዳለን ። ስንወርድም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሰማየ ሰማያት መጥቶ ወደ መጠመቂያው ወደ ዮርዳኖስ መውረዱን የሚገልጥ መዝሙር እንዘምራለን መዝሙሩም «ሰላም» ተብሎ ይጠራል ክርስቶስ በዮርዳኖስ የተጠመቀው ከዲያብሎስ ቅኝ ግዛት አውጥቶ ሰላም ሊያደርግልን መሆኑን ለመግለጥ ነው ። ታቦት ይዘን መውረዳችን በታቦቱ ላይ ሕጉና ቃሉ ፤ ስመ ሥላሴና የሦስቱ አካላት ሥዕል ስለ አለበት ሦስቱ አካላት አብ በምስክርነት ፤ ወልድ በጥምቀት ፤ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል በመታየት በዮርዳኖስ ወንዝ እንደ ተገለጡ በምሳሌ መታሰቢያውን ለማክበር ነው ።

አንድ አንድ ሊቃውንት ክርስቶስ ለመጠመቅ ፤ የሐንስ ለማጥመቅ ፤ አብ መንፈስ ቅዱስ ለምስክርነት ብቻ ወደ ዮርዳኖስ ስለ ወረዱ የሥላሴ ፤ የኢየሱስ ፤ የዮሐንስ ታቦት ብቻ ወደ ባሕር ይውረዱ እንጂ ሌሎቹ መውረድ አያስፈልጋቸውም በማለት አስተያየት ያቀርባሉ ፤ ቢሆንም ማንኛውም ጽላት ስመ ሥላሴ ስለ አለበት ሁሉም መውረዳቸው አልቀረም ።

በየአንዳንዱ ክፍለ ሀገር ደግሞ ታቦት ሳይዙ በታቦት ፈንታ ወንጌል ይዘው ይወርዳሉ ። ይህም የሚደረገው የሐንስ ማጥመቅን ፤ ወልድ መጠመቅን ፤ አብ ሩይህ ነው የምወደው ልጄ እሱን ስሙት» ብሎ መመስከሩን ፤ መንፈስ ቅዱስ በርግብ አምሳል መገለጡን ጠቅላላ የጥምቀትን ታሪክ አጠቃሎ የያዘው ወንጌል በመሆኑ ቃሉን ይዞ ወርዶ መታሰቢያውን ማክበር አስፈላጊ ስለ ሆነ ነው ።

፫ኛ | ከባሕር ወርዶን ድንኳን ተክለን ፤ ዳስ ጥለን ቅዱስ ያሬድ ከብሉይና ከሐዲስ ከመጻሕፍተ ሊቃውንትና ከታሪክ መጻሕፍት እያወጣጣ ስለ ጥምቀት የዘመረውን መዝሙር እየዘመርን ፤ ማኅሌት በመቆም ጥምቀት ነክ የሆኑ መዝሙራት ዳዊት በመዘመር ፤ ስለ ጌታ ጥምቀት የሚናገሩትን ከፀቱ ወንጌሎች በማንበብ መታሰቢያውን ስናከብር እናድራለን ። ይህንም የምናደርግበት ፤ ጥምቀት በበዓለ መጸለት የገባ ስለ ሆነ አይሁድ በዓለ መጸለትን ከቤታቸው ወጥተው ድንኳን ተክለው ዳስ ጥለው ያከብሩት ስለ ነበር ፤ በዚያ ባህልና ልማድ ነው ።

፬ኛ በ፲ ሰዓተ ሌሊት ቅዳሴ እንቀድሳለን ፤ ይህም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጠመቀው ከሌሊቱ በ፲ ሰዓት ስለ ሆነ ነው ። ጌታችን በ፲ ሰዓት መጠመቅን የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ቅዱስ ቄርሎስ «ጥር ፲፩ ቀን በ፲ ሰዓተ ሌሊት ሁለቱ ማለት ጌታና የሐንስ ወደ ማዕድተ ዮርዳኖስ ሄዱ ውኃዎችም እንደ ሞቀ ውኃ ፈሉ» ሲል ይነግረናል ።

፭ኛ | ከጸሎተ ቅዳሴው ኋላ በ፲፩ ሰዓት በመጽሐፈ ጥምቀት እንደተሠራው ሥርዓት ልዑካኑ (ቀዳስያኑ) ልብሰ ተክህኒቸውን እንደ ለበሱ መዘምራኑ ጸናጽልና ከበሮዋቸውን እንደያዙ ምእመናኑ ሁሉ ወደ ባሕረ ጥምቀት ይሄዳሉ ፤ በዚያም ቄሱ በጥና ፍም ጸንሶ ዕጣን ያሳርጋል ፤ የነገህ ሊጦን ፤ የሌሊት መስተብቅሶ በመድገም ጸሎት ያደርጋል ። ከሆናቱ ሁሉ ከመዝሙረ ዳዊት ስለ ጥምቀት የተዘመረውን ክሥተት እየተቀበባሉ (እያስተዛዘሉ) ይዘምራሉ ፤ የክሥተቱ ዜማ ሲያልቅ ዲያቆኑ ከመዝሙረ ዳዊት ስለ ጥምቀት የተዘመረውን ምዕራፍ ይመራል ፤ ከሆናቱም ተቀብለው በማስተዛዘል ምዕራፉን እየተቀበሉ ይዘምራሉ ፤ ምዕራፉ ሲያበቃ ስለ ጥምቀት በኦሪት የተነገረው ትንቢትና ምሳሌ ከኦሪት ከነገሥት ከነቢያት ይነበባል ። ከዚህ በኋላ ዲያቆኑ ከመዝሙረ ዳዊት ስለ ክርስቶስ ጥምቀት የተነገረውን ትንቢትና ምሳሌ የሚነክ ምስባክ ይሰብክና ጸሎተ ወንጌል ይደርሳል ። ቄሱ ስለ ጥምቀት የሚናገረውን ወንጌል ያነባል ልዩ ልዩ ሊቃውንትና የቤተ ክርስቲያን አባቶች ስለ ጥምቀት ያዘጋጁት ጸሎት ይጸለያል ። ይህ ዓይነት ሥርዓት በፀቱም ማዕገዝ ባሕር ይደርሳል ።

፮ኛ ሰዓት ሲሆን «እስመ ተለዓለ ስሙ» የሚለው አባ ጊዮርጊስ የደረሱት ሰዓታት ከሎሙ ሠራዊተ ሰማያት የሚለውን ጨምሮ ይዘመራል ። ነገህ ሲሆን ማለት ሲነጋ አርያም ተመርቶ ይዘመራል ። ሥርዓተ ቅዳሴና ጸሎተ አኩቲት ይደርሳል ። ሥርዓተ ቅዳሴውም በጸሎተ ወንጌል ከተፈጸመ በኋላ ጸሎተ ሃይማኖት (የሃይማኖት ጸሎት) ይጸለያል ። ከዚህም በኋላ መዘምራኑ «በዝንቱ ማይ ቀድሳን» በዚህ ውኃ

ቀድሰን አንጸን» የሚለውን አቡን መርተው ይዘምራሉ ፤ በኋላም የአንጸኪያ ሊቀ ጳጳሳት ቅ| ሳዊርስ በቅዳሴ ሥርዓት ዓይነት ስለ ጥምቀት የደረሰው የባሕር ጸሎት እንደ ቅዳሴው አገባብ ይጸለያል ። ጸሎተ ንስሐ (የንስሐ ጸሎት) ይደገማል ። እንደ ቅዳሴው ሥርዓት *አሐዱ አብ ቅዱስ» ተብሎ ፵፪ ጊዜ እግዚአታ ይደርሳል ።

ከዚህ ቀጥሎ ቁሱ መስቀሉን በውስጥም በውጭም በጅ ፊት ሜርን ይቀባና በውኃው ላይ አሐዱ አብ ቅዱስን በዜማ እያለ በትእምርተ መስቀሉ ፫ ጊዜ አማትቦ፣ ውኃውን ይባርካል ። ውኃውንም ከባረክ በኋላ መጀመሪያ ሕዝቡን ያጠምቃል ፤ በኋላም ከሆናቱን ያጠምቃል ፤ ይህም ታላቅ ምሳሌና ምክንያት አለው። በባሕሩ ዳርቻ ተሰብስበን ይህን ሁሉ ጸሎት የምንጸልየውና ቃለ እግዚአብሔር የምናደርሰው በዮር ዳኖስ ወንዝ «ይህ ነው የምወደው ልጄ እሱን ስሙት» የሚል ቃለ እግዚአብሔር ስለ ተነገረበትና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በውኃው ዳር ስለ ጸለየ ነው ። ሉቃስ «እሱ ሲጸልይ ሰማይ ተከፈተ፤ መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምሳል ወረደበት ፤ ድምፅም ከሰማይ መጣ አንተ ነህ የምወደህ ልጄ ባንተ ደስታዬን አያለሁ የሚል» ይላል ሉቃ ፫፣ ፳፩-፳፫ ።

በባሕሩ ላይ ስብሐተ እግዚአብሔርና ጸሎት ከደረሰበት በኋላ ቁሱ የሚባርከው የዮርዳኖስ በክርስቶስ ጥምቀት መባረኩንና መቀደሱን ለማስታወስ ነው ። ክርስቶስም

የጥምቀት በዓል አከባበር ባህልና ሥርዓት ።

«አጥምቀኒ በማይ ከመ ይትቀደስ ማይ፡ ውኃው ይቀደስ ይባረክ ዘንድ በውኃ አጥ ምቀኛ» ብሎ ነው ዮሐንስን ያዘዘው ። ውኃውንም ከባረክ በኋላ በመጀመሪያ ሕዝቡን ፤ ቀጥሎ ከሆናቱን የሚያጠምቀው ሕዝቡ ከተጠመቁ በኋላ ሊቀ ከሆናት ክር ስቶስ ስለ ተጠመቀ ነው ። ይህንንም ሉቃስ ሲያስረዳ «ሕዝቡ ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ኢየሱስ ደግሞ ተጠመቀ» ብሎ ይተርካል ሉቃ፣ ፫፣ ፳፩ ።

ይህን በየዓመቱ የምንጠመቀውን ጥምቀት በመመልከት አንድ አንድ ሰዎች ኢትዮጵያውያን በየዓመቱ ይጠመቃሉ ይሉናል ። ይህ ምሥጢሩ ሳይገባቸው ቀርቶ ነው እንጂ ሁለተኛ ለመጠመቅ አይደለም ፤ የጌታችንን ጥምቀት መታሰቢያ ለማስታወስ ነው ። በጠቅላላው የጥምቀትን በዓል ከዚህ በላይ በተዘረዘረው ሥነ ሥርዓት አክብረን፣ በመዝሙር፣ በሽብሻብ ፣ በጭብጨባ ፣ በሆታ በዕልልታ ታቦቶቹን አጅቦን ይዘን ወደ ቤተ ክርስቲያን እንመለሳለን ።

ምዕራፍ ፳

እኛ የምንጠመቀው ጥምቀት ።

እኛ የምንጠመቀው ጥምቀት በሁለት ታላላቅ ክፍል ይከፈላል ።

፩ኛ| ጥምቀተ ኦሪት (ጥምቀተ ንስሐ)

፪ኛ| ጥምቀተ ወንጌል (ጥምቀተ ክርስቶስ) ነው ።

፩ኛ| ጥምቀተ ንስሐ

የኦሪቱ ጥምቀት የንስሐ ጥምቀት ነበር ፤ አንድ ሰው የኦሪትን ሕግ ተላልፎ ኃጢአት የሠራ እንደሆነ ሲመለስ በውኃ ይጠመቅ ነበር ። ዘሌ፣ ፲፮፣ ፳ ። አንድ አሕዛብ በኦሪት አምኖ ወደ አይሁዳዊነት ሲገባ ፤ ይህን የንስሐ ጥምቀት ይጠመቅ ነበር ። ማቴ፣ ፳፫) ፲፭ ። አሥራኤል ባሕረ ኤርትራን መሻገራቸው ጥምቀታቸው፣ ነበር) ። ፩ኛ፣ ቆሮ፣ ፲፣ ፪ ።

መጥምቁ ዮሐንስ ሲያጠምቀው የነበረው ጥምቀት የኦሪቱ የንስሐ ጥምቀት ነበር፤ (ማቴ ፫፣ ፲፩) ። የጌታም ደቀ መዛሙርት ይህን የንስሐ ጥምቀት አልፈው አልፈው አጥምቀዋል በዚህ ጥምቀተ ንስሐ በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት ጥምቀተ ቂደር ገብቷል። አሁንም ይሠራበታል ማለት ይቻላል አላማው ያው ጥምቀተ ንስሐ ነው ። አዲሶች አማንያን ለዐቅመ አዳምና ሔዋን ከደረሱ በኋላ ንስሐ ገብተው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ለመጠመቅ ሲፈልጉ በመጀመሪያ የሚጠመቁት ይህን ጥምቀተ ቂደር (የንስሐ ጥምቀት) ነው ። ያለፈው ኃጢአታቸው በዚህ ጥምቀተ ቂደር እንዲነፃ ነው ። ሕፃናት ግን ኃጢአት ስለሌለባቸው የንስሐ ጥምቀት ሳይጠመቁ የልጅነት ጥምቀት ብቻ ይጠመቃሉ ፤ ከአመት ከተጠመቁም በኋላ ብዙ ኃጢአት ሲሠሩ የኖሩ ፤ ክርስቶስን ክደው በአ ረማዊነት በእሥልምና በአምልኮ ጣዖት የቄዩ ሰዎች እንደገና አምነው በንስሐ ሲመ ለሱ ጥምቀተ ቂደር ይጠመቃሉ ። ይህ ጥምቀተ ቂደር ይደገማል ።

ጌቶች በድሆች እጅ ስለመጠመቃቸው፡

በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት ጌቶች ነገሥታት መሳፍንት፤ መኳንንት ታላላቅ ሰዎች ሁሉ በድሆች ከሆናት ዕጅ ይጠመቃሉ እንጂ እንደ እነሱ ጌታ ሆነ ከሆነ ፈላጊው አይጠመቁም። የዚህም መሠረቱ የጌቶች ጌታ የነገሥታት ንጉሥ የአማልክት አምላክ ልዑል እግዚአብሔር በባሪያው በፍጡሩ በዮሐንስ እጅ መጠመቁ ነው።

ምዕራፍ ፲፩

ሥርዓተ ጥምቀት

ሥርዓተ ጥምቀት የሚፈጸመው በቤተ ክርስቲያን ነው። በውኃው ላይ ቀሳውስትና ዲያቆናት ሥርዓተ ቅዱሴ ያደርሱበታል፤ ጸሎት ይጻፋቸዋል፤ መዘምራን አርያም ይዘምሩበታል።

ሰዎች ከመጠመቃቸው በፊት የሚጻፉት ወይም የሚመሰክሩት የእምነት ማረጋገጫ።

ለዐቅመ አዳም ወይም ለዐቅመ ሔዋን የደረሱ አዲሶች አማኞች ከመጠመቃቸው በፊት «ጸሎተ ሃይማኖት» የተባለውን የሃይማኖት ጸሎት ይጻፋሉ እምነታቸውንም በአፍ ይመሰክራሉ ያረጋግጣሉ። በግና በጽ ቀን የሚጠመቁ ሕፃናት ግን መናገር ስለማይችሉ የክርስትና አባታቸው ወይም እናታቸው (ዋሶቻቸው) ጸሎተ ሃይማኖትን ይደግሙላቸዋል።

ምዕራፍ ፲፩

ም ሥ ጢ ረ ጥ ም ቀ ት

እኛ የምንጠመቅበት ውኃ ቁሱ በባረከው ጊዜ ተለውጦ በዕለተ ዓርብ ከጌታ ጉን የፈሰሰውን ማየ ገቦ ይሆናል። ስለዚህም ቅዱስ ጳውሎስ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የተጠመቅን እኛ በሞቱ እንደ ተጠመቅን ይህን ዕውቁ» ይላል ሮሜ. ፮. ፫.። በመልእክተ ዮሐንስ ቀዳማዊም በውኃና በደም በመንፈስም እንደመጣ በውኃ ብቻ አይደለም በውሀም በደምም በመንፈስም ነው እንጂ የእውነት መንፈስ እንደመሆኑ የሚመሰክር ነው። የሚመሰክሩ መንፈስና ማይ ደም እነዚህ ፫ቱ ናቸው። ፫ቱም አንድ ናቸው፤ ተብሎ ተጽፎዋል። ም. ፭ ፡ ፮-፱ ።

ይህ ጥቅስ የሚያስረዳው ከጌታ ጉን በዕለተ ዓርብ በፈሰሰው ደምና ውኃተጠምቀን መንፈስ ቅዱስን መቀበላችንን ነው። ዮሐንስ በጥምቀት የምናገኘውን ሦስቱንም ነገሮች መደዳውን ተናግሮአቸዋል። ግን ውኃው ተለውጦ ማየ ገቦ ሲሆንና ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ሲያሰጥ ባለመታየቱ ምሥጢር ተብሏል የሚታየው በረቂቁ ዓይን በእምነት ብቻ ስለ ሆነ ነው።

ምዕራፍ ፲፪

የምንጠመቅበት ውኃ ምን ዓይነት እንደ ሆነና የአጠማመቁ ሥነ ሥርዓት

ማጥመቅ የሚገባው በፈሳሽ ውኃ ነው። ይህም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጠመቀው በታላቁ ፈሳሽ ጅረት በዮርዳኖስ ስለ ሆነ ነው ማቲ ፫ ፩፫። ፊልጶስም ኢትዮጵያዊውን መስፍን ያጠመቀው በፈሳሽ ውኃ ነው የሐ ፲ ፳፯ ፴፰ በዚህ

ኢትዮጵያዊው መስፍን በወረገላ ሲሄድ ፊልጶስ ትንቢቱን እንደተረጉመለትና እንዳጠመቀው

መሠረት የሥርዓት መጻሕፍቶቻችን ጥምቀትን የሚጠመቁ ሁሉ በፈሳሽ ውኃ እንዲጠመቁ፣ ያዛሉ። ዲዲስቅልያ ጥምቀት በፈሳሽ ውኃ እንዲሆን፣ ያም ባይሆን ፫ ጊዜ በተጠማቂው ራስ ላይ እንዲፈስበት» ይላል። ዲዲስቅልያ እንደሚያዘው በቤተ ክርስቲያንም ሆነ በሌላ ቦታ ተጠማቂዎች ስለሚበዙና ቤተ ክርስቲያናችን የተሠሩት አብዛኞች ውኃ በማይገኝበት በየተራራው ስለሆነ በመርጨት ወይም ጥቂት ውኃ በሰውነታቸው ላይ በማፍሰስ ይጠመቃሉ። ይህም ዓይነት ሥርዓት ቀደም ብሎ በትንቢተ ሕዝቅኤል «የጠራ ውኃ አፈስባችኋለሁ ትጠራላችሁ ተብሎ ተነግሮዋል ሕዝ ፴፮ ፳፭ ስለዚህ በመርጨት ወይም በማፍሰስ ማጥመቅ በመጽሐፍ ያለ ሥርዓት ነው።

ተጠማቂው የሚጠመቀው በማናሰስ ወይም በመርጨት ካልሆነ ግን ፤ ጊዜ ከውኃው በመጥለቅና በመውጣት ይጠመቃል ይህም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመቃብር ፤ መዓ ልትና ፤ ሌሊት አድር የመነሣቱ ምሳሌ ነው ። ሮሜ ፮ ፤ ፫ . ፬ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

አ ጥ ማ ቂ ው

በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት አጥማቂው ሁል ጊዜ ጳጳስ ወይም ቂስ ብቻ ነው ይህም የቅስናን ሥልጣን ከጌታ የተቀበሉ ሐዋርያት ያጠምቁ እንደነበረ መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚያስረዳ ነው ። ነገር ግን አስፈላጊ ሁኖ ከተገኘ ዲያቆናት፣ ሕዝባዊ ሴት ሳትቀር ሊያ ጠምቁ እንደሚችሉ በሊቃውንት ይታመናል ። በኛ ቤተ ክርስቲያን ግን ይህ ገና አል ተወሰነም ከሆነ በማይገኙበት ሀገር አጥምቁን አምነናል እያሉ አቤቱታቸውን የሚ ያቀርቡት በዝተዋል ። ሊታሰብበትና በተቀዳሚ ሊወሰን የሚገባው ሥርዓት ነው። የውጭ ሀገር አብያተ ክርስቲያናት ወስነው ፣ ከሲኖዶሳቸው አግብተውታል ። ዲያቆናት ያጥምቁ ብለው የወሰኑትም ዲያቆኑ ፊልጶስ ኢትዮጵያዊውን ባለሥልጣን ማጥመቁን በመመልከት ነው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

በማን ስም ነው የምናጠምቀው ?

በቤተ ክርስቲያናችን ሥርዓት ስናጠምቅ አጠምቀክ በአብ ፣ አጠምቀክ በወልድ አጠምቀክ በመንፈስ ቅዱስ ፣ በአብ ስም አጠምቅሀለሁ ፣ በወልድ ስም አጠምቅ ሀለሁ ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠምቅሀለሁ ። እያልን በሥላሴ ስም ነው የምናጠ ምቀው ።

ይህንም የምናደርገው በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቁቸው። ብሎ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ አዘዘን ነው ማቴ ፳፰ ፣ ፲፱ ። ሐዋርያት በክርስ ቶስ ስም ያጠምቁ ነበር (የሐ. ሥ ፪ ፣ ፴፰)። በኋላ ግን እንደ ትእዛዙ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ማጥመቅ ቀስ በቀስ ሥርዓት ሁኖ ፣ ተይዘዋል ።

ም ዕ ራ ፍ ፲፭ ።

የሐዲስ ጥምቀት ዓይነት ።

የአራቱ የንስሐ ጥምቀት ሳይጨመር ፣ የሐዲሱ የክርስቶስ ጥምቀት ብቻ ፤ ዓይነት ነው ።

- ፩ኛ የውኃ ፣
- ፪ኛ የደም ፣
- ፫ኛ የአሳብ ጥምቀት ነው ።

፬ኛ የውኃ ጥምቀት የሚባለው እስከ አሁን የተናገርነው ልጅነትን የሚያሰጠን የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ነው ።

፪ኛ የደም ጥምቀት የሚባለው አንድ ሰው አምኖ ንስሐ በመግባትና የቤተ ክርስቲያንን ሥርዓት በማጥናት ላይ ሳለ ሳይጠመቅ ድንገት ፈጣሪህን ካድ ፣ ለጣ ያት ስገድ የሚል ግዳጅ ገጥሞት ለጣየት አልሰግድም ፈጣሪዬን አልክድም ብሎ በሰ ማዕትነት የሞተ እንደሆነ ደሙ ከጥምቀት ይቆጠርለታል ይባላል ። ይህ ዶክትሪን በብ ዙዎች ሊቃውንት ተደግፎታል ።

፫ኛ ፣ የአሳብ ጥምቀት የሚባለው አንድ ሰው አምኖ ለመጠመቅ ፈልጎና እስከ አሳቡ ሳይፈጸምለትና ሳይጠመቅ ድንገት ቢሞት ፣ አሳቡ እንደ ጥምቀት ይሆነዋል ይባላል ። ይህም እንደ ፈያታይ ዘየማን ማለት ነው ። ቢሆንም ይህ አስተያየት በሌ ሎች አብያተ ክርስቲያናት እንጂ ፣ በእኛ ቤተ ክርስቲያን ስፍራ አላገኘም ።

ከገረ ገብርኤል አልታዩ

ም ዕ ራ ፍ ፲፮ ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን የጌታችን የኢየሱስ ክር ስቶስን በዓለ ጥምቀት በምታከብርበት ዕለት የምትዘምራቸው ከቅዱስ ያሬድ የተደ ረሱ መዝሙሮች ፣ ከመዝሙረ ጻዊት የተውጣጡ ምስጢካትና ከሐዲሳት መጻሕፍት የተውጣጡ ምንጻባት ከዚህ የሚከተሉት ናቸው ።

፩ ኛ ዋ ዜ ማ ።

ሐዳሬ ነፍስ ለጻድቃን ፣ ወተስፋ ቅቡ፣ ክርስቶስ አስተርአዩ ውስተ ዓለም ፣ እምድንግል ተወልደ ፣ ክሙተ ከነ እንዘ ይትኤዘዘ ለአዝማኚሁ ፣ ከዊኖ ሰብአ ፣ በዮር ዳኖስ ተጠምቀ ።

ትርጉም

የጻድቃንን ነፍስ የሚያሻግር ፣ ተስፋ የቈረጡ ተስፋ ክርስቶስ በዓለም ታየ ፣ ከድንግል ተወለደ ፣ ሰው ሆኖ ለዘመዶቹ እየታዘዘ በማደጉ ግልጥ ሆነ ፣ በዮርዳኖስ ተጠመቀ ።

፪ኛ በሃምስት ።

በዮርዳኖስ ተጠምቀ ፈጸሞ ሕገ ፣ ወስተርአዩ ገሀደ ፣ በዮርዳኖስ ተጠምቀ ።

ትርጉም

ክርስቶስ ሕግን ፈጽሞ ፣ በዮርዳኖስ ተጠመቀ ፣ በግልጽም ታየ ።

፫ኛ አግቢአብሔር ነግሠ ።

አስተርአዩ ከነ ከክርስቶስ ሥነ መለከት ከመርግብ ውስተ ምጥማቃት እንዘ ይብል ገንቱ ውእቱ ወልድዩ ዘአፈቅር ።

ትርጉም

አብ በመጠመቂያው ውስጥ የምወደው ልጄ ይህ ነው ሲል የክርስቶስ መገለጥ ሆነ፣ የመለከት መልክ (መንፈስ ቅዱስ) እንደርግብ ወይም በርግብ ምሳሌ ተገለጠ ።

፬ኛ በሃምስት ።

አስተርአዩ ዘኢያስተርአ. ፣ ወርኢነ ብዕል ስብሐቲሁ ፣ አስተርአዩ ዘኢያስተርአ.።

ትር ጉም

የማይታዩው (አምላክ) ታዩ ፤ እኛም የክብሩን ባለጸግነት አየን ።

፩ኛ ይትባረክ

ርእዩክ ማያት እግዚአ ፤ ርእዩክ ማያት ወፈርሁ ፤ ደንገጹ ቀለያተ ማያት ፤ ወደምፀ ማያቲሆሙ ።

ትር ጉም ፤

አቤቱ ውኃዎች አዩሀ ፤ አይተውሀም ፈሩ ፤ የውኃዎቹም ወንዞች ደነገጡ ፤ ፈላ ሾቻቸውም ተሰሙ ።

፯ኛ ሰላም ፤

በሰላም አስተርአዩ ወልደ አምላክ ፍጹም ፤ ወተወልደ በሀገረ ዳዊት ፤ በዮርዳኖስ ተጠምቀ ከመ ይቤዝወነ ፤ ወልደ አምላክ ፍጹም አስተርአዩ ።

ትር ጉም ፤

የፍጹም አምላክ ልጅ በሰላም ተገለጠ ፤ በዳዊትም አገር ተወለደ ፤ እኛን ያድነን ዘንድ ፤ በዮርዳኖስ ተጠመቀ ።

፯ኛ ክብር ይአቲ፤

ኩሎሙ ማኅበረ መላእክቲሁ ይሴብሐ ወይዜምሩ ለዘበሥጋ ሰብእ አስተርአዩ፤ ንዑ ንስግድ ሎቱ ፤ ሃሌ ሉያ ።

ትር ጉም ፤

የመላእክቱ ማኅበር ሁሉ ከዓለም በፊት ለነበረ ና ዓለምን አሳልፎ ለሚኖር ፤ በሰው ሥጋ ለተገለጠ (አምላክ) ይዘምራሉ ፤ ያመሰግኑታልም ። እኛም ኑ እንስገድለት ።

፳ኛ ዝ ማ ሬ ፤

ኅብስተ ሰማያዊ ወጽዋሀኒ ዘእማዩ ሕይወት ጠዐሙ ፤ ወታእምሩ ከመ ኅር እግ ዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ።

ትር ጉም ፤

እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ በመንፈስ ቅዱስ ታውቁ ዘንድ ፤ ሰማያዊውን ኅብስትና ከሕይወት ውኃ የተመላውን ጽዋ ቅመሱ ።

፱ኛ ዕጣነ ሞገር ፤

ወደሞ ክቡረ መንፈስ ሕይወት ወቅድሳተ መንፈስ ወሀበነ ወማዩ መንጽሔ ዚአኒ ።

ትር ጉም ፤

የሕይወት መንፈስ የሆነውንና በመንፈስ የተቀደሰውን ክቡር ደሙን ፤ እኛን የሚያነጻ ውኃ ማለት ጥምቀትን ሰጠን ።

፲ኛ ወደ ባሕር መውረጃ ሰላም

ወረደ ወልድ እምሰማያት ውስተ ምጥማቃት በፍሥሐ ወበሰላም ።

ትር ጉም ፤

ወልድ በደስታና በሰላም ከሰማያት ወደ መጠመቂያ ቦታዎች (ዮርዳኖስ) ወረደ ።

፲፩ኛ የቅኔ ማኅሌት ምስባክ ፤

ባሕርኒ ርእዩት ወጎዮት ፤ ወዮርዳኖስኒ ገብአ ድኅራሁ ፤ አድባር አንፈርዓፀ ከመ ሐራጊት ።

ትር ጉም ፤

ባሕር አይታ ሸሸች ፤ ዮርዳኖስም ወደኋላው ተመለሰ ፤ ተራራዎች እንደጊደሮች ዘለሉ ።

፲፪ኛ ወንጌል ፤

ማቴዎስ ም | ፫. ፲፫ ፍጻሜ ። «በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ከዮሐንስ ይጠመቅ ዘንድ፤ ከገሌላ ወደዮርዳኖስ መጣ ። ዮሐንስ ግን እኔ ከአንተ ልጠመቅ ያስፈልገኛል ፤ አንተም ወደኔ ትመጣለህን » ብሎ እምቢ አለው ። ኢየሱስም መለሰለት ፤ እንዲሁ «ጽድቅን ሁሉ እንፈጽም ዘንድ ይገባናልና አሁንኑ ተው አለው» ። ከዚያም ወዲያ እሺ ብሎ ተወው ። ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ፤ ያን ጊዜውን ከውኃ ወጣ ። እነሆ ሰማዮችም ተከፈቱ ። የእግዚአብሔርም መንፈስ እንደርግብ ወርዶ ፤ በራሱ ላይ ሲቀመጥ አዩ ። «እነሆም ይህ ነው የምወደው ልጄ በሱ ደስታዬን የማይበት የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ ።

፲፫ኛ አንገርጋሪ ፤

ክርስቶስ ተወልደ ፤ ክርስቶስ ተጠምቀ ፤ ወለደነ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ እሙነ ኮነ ለፀሐዩ ጽድቅ አስተርአዮቱ ፤ አማን መንክር ስብሐተ ጥምቀቱ ።

ትር ጉም

ክርስቶስ ተወለደ ፤ ክርስቶስ ተጠመቀ ፤ ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ ሁለተኛ ወለደን ፤ የፀሐዩ ጽድቅ (ክርስቶስ) መገለጽ የታመነ ሆነ ፤ የጥምቀቱ ምስጋና (ክብር) በእውነት ዕፁብ ድንቅ ነው ።

፲፬ኛ እስመ ለዓለም

ሐረ ኢየሱስ እምገሌላ ኅብ ዮሐንስ ከመ ያጥምቆ በፈለገ ዮርዳኖስ ፤ ወወጸኦ እማይ ተርጎመ ሰማይ ። መጽአ ቃል እምደመና ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድዩ ዘአፈቅር ሎቱ ስምዕም ።

ትር ጉም

በዮርዳኖስ ወንዝ ያጠምቀው ዘንድ ፤ ኢየሱስ ከገሌላ ወደ ዮሐንስ ሄደ ፤ ከውኃ ወም ከወጣ በኋላ ፤ ሰማይ ተከፈተ ከደመናውም የምወደው ልጄ ይህ ነው እሱን

ስሙት የሚል ቃል መጣ =

፲፮ኛ ዕ ገ ል =

ቀዳሚው ቃል ውህቱ ቃል፣ ቃል እግዚአብሔር ውህቱ ቃል ሥጋ ከነ፣ ወተገወ በሥጋ መንፈስ ዘኢይትገወሥ ወዘኢይትለከፍ ዘመልዕልተ ሰማያት ዘመልዕልተ ሥልጣናት ወገብረ መንግሥት ሥጋ ሰብእ መዋቲ፣ ወረደ ዲበ ምድር፣ ወአንሰሰው ውስተ ዓለም በበሕቅ ልሕቅ በግዛ ክረምት በዮርዳኖስ ተጠምቀ =

ት ር ጉ ም =

የመጀመሪያው ቃል ይህ ቃል ነው፣ እሱም የእግዚአብሔር ቃል (ወልድ) ነው፣ ቃል ሥጋ ሆነ (ተዋሐደ) ከሰማያት ከሥልጣናት በላይ የሆነ የማይዳወሥና የማይነካ ረቂቅ አምላክ በሥጋ ተዳመ፣ ማን የሆነ የሰውንም ሥጋ መጋረጃ አደረገ በምድር ላይ ወረደ፣ በዓለምም ተመላለሰ በየጥቂቱ አደገ፣ በግዛ ዓመቱ በዮርዳኖስ ተጠምቀ =

፲፯ኛ አ ቡ ን =

ነአምን በአብ፣ ወነአምን በወልድ፣ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ፣ እማርያም ዘተወ ልደ አፍቂሮ ከይነ መጽአ ኅቤነ ዘነቢያት ሰበኩ ለነ፣ በዮርዳኖስ ተጠምቀ ከመ ይፈጽም ከሱ ሕገ ወአስተርአየ ገሀደ =

ት ር ጉ ም

በአብ እናምናለን፣ በወልድም እናምናለን፣ በመንፈስ ቅዱስም እናምናለን፣ ነቢያት ስለሱ የሰበኩልን እኛን ወደ፣ ወደእኛ መጣ፣ ከማርያም ተወለደ፣ ሕግን ይፈጽም ዘንድ ወይም ሕግን ፈጽሞ፣ በዮርዳኖስ ተጠምቀ፣ በግልጥም ታየ =

፲፱ኛ ዓራራይ እስመ ለዓለም፣

እምሰማያት ወረደ፣ ወእማርያም ተወለደ፣ ከመ ይሥዓር መርገማ ለሔዋ ዲበ ዕዕ ተሰቅለ፣ በግዛ ክረምት በዮርዳኖስ ተጠምቀ ዘነቢያት ሰበክም፣ ወአስተርአየ ገሀደ =

ት ር ጉ ም ፣

ነቢያት የሰበኩት አምላክ ከሰማይ ወረደ፣ ከማርያም ተወለደ፣ በግዛ ዓመቱ በዮርዳኖስ ተጠምቀ፣ በግልጽም ታየ፣ የሔዋንንም መርገም ይኸር ዘንድ፣ በእን ጨት ላይ ተሰቅለ =

፲፳ኛ በቅዳሴ ጊዜ ዲያቆኑ የሚያነበው የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ቲቶ ፫.፬ ጅ፣

ሰውን የሚወድ የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ችርነት በተገለጠ ጊዜ፣ ጽድቅ በመሥራታችን አይደለም፣ በችርነቱ ነው እንጂ፣ ፪ኛ ልደት በሚሆን በጥምቀት፣ በመንፈስ ቅዱስም በመታደስ አዳነን =

፲፱ኛ፣ ንፍቁ ዲያቆን የሚያነበው የሐዋርያው የቅዱስ ዮሐንስ መልእክት ፩ ዮሐ ፳፭-፳፮

ይህን ዓለም ድል የሚነሳው ማነው? ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ የሚያምን ነው እንጂ፣ በውኃና በደም በመንፈስም እንደመጣ፣ በውኃ ብቻ አይደ ለም፣ በውሀም በደምም በመንፈስም ነው እንጂ፣ የአውነት መንፈስ እንደመሆኑ የሚ

መሰክር ነው። የሚመሰክሩ መንፈስ ውኅና ደም እነዚህ ሦስቱ ናቸውና፣ ሦስቱም አንድ ናቸው።

፳ ንፍቁ ቁስ የሚያነበው የሐዋርያት ሥራ ም ፲ ፴፬-፴፯ =

እጥርስ አፉን ገልጦ አለ፣ እግዚአብሔር በሰው ፊት እንደማያደላ በአውነት አስተዋልሁ። ነገር ግን ከሕዝቡ ሁሉ እሱን የሚፈራረፍ ቅን ነገርን የሚያደርግ ቢኖር፣ በእሱ ዘንድ የተወደደ ነው። ወደ እሥራኤል ልጆች የተላከው ቃል የሁሉ ጌታ በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ስላምን የሚሰብክ ነው፣ ዮሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ ከገሊላ ጀምሮ በይሁዳ ሁሉ የሚሆነውን ነገር እናንተ ታውቃላችሁ።

፳፩ኛ የቅዳሴ ምስባክ

ርእዩክ ማያት እግዚአ ፤
ርእዩክ ማያት፣ ወፈርሐ ፤
ደንገጹ ቀላየተ ማያት፣ ወደምፀ ማያተሆሙ። =

ት ር ጉ ም

አቤቱ! ውኃዎች አይህ፣ አይተውህም ፈሩ፣ የውኃ ወንዞችም ደንገጡ፣ ውኃዎ ቻቸውም ተሰሙ።

፳፪ኛ ወንጌል ሉቃስ ም፣ ፫ ፳፩-፳፬፣

ሕዝቡም ሁሉ ከተጠሙቁ በኋላ፣ ኢየሱስ ደግሞ ተጠመቀ = እሱም ሲጸልይ፣ ሰማይ ተከፈተ፣ መንፈስ ቅዱስም በርግብ አካል አምሳል ወርዶ፣ በላይ ተቀመጠ = ከሰማይም የምወድህ፣ ደስታዬንም የማይብህ ልጄ አንተ ነህ የሚል ድምፅ መጣ = የኢየሱስም ዕድሜው ፴ ዓመት ያህል ነበር።

፳፫ኛ ገ ማ ሬ ፣

ርእይዎ ኖሎት አዕኩትም መላእክት ለዘተወልደ እማርያም እምቅድስት ድንግል፣ ዮም ሰማያዊ በኅል ሰከበ።

ሙሴኒ ይቤ ዘተናገሮ በዐምደ ደመና፣ ርኢክም፣ ወስዕንኩ ጠይቆቶ፣ ዮም ሰማ ያዊ በማይ ተጠምቀ = ማርያምኒ ትቤ እንተ ያረቶ በከርሣ፣ ርኢክም ወስዕንኩ ጠይ ቆቶ፣ ዮም ሰማያዊ በኅል ሰከበ። ዮሐንስን ይቤ ዘአጥመቆ በዮርዳኖስ ርኢክም ወስዕንኩ ጠይቆቶ ዮም ሰማያዊ በማይ ተጠምቀ = እንድርያስኒ ይቤ ዘነገደ ባሕረ ምስሌሁ፣ ርኢ ክም ወስዕንኩ ጠይቆቶ፣ ዮም ሰማያዊ በኅል ሰከበ።

በ፪ኛ ዓሣ ወበጅቱ ኅብስት አጽገሎሙ ኢየሱስ ለ፱፻ት ዮም ሰማያዊ በማይ ተጠ ምቀ፣ በበሕቅ ልሕቅ፣ በግዛ ክረምት በዮርዳኖስ ተጠምቀ =

ት ር ጉ ም =

ከቅድስት ድንግል ማርያም የተወለደውን (ሕፃን) እረኞች አዩት፣ መላእክት አመ ሰጉት፣ ሰማያዊው (አምላክ) ዛሬ በበረት ተኛ፣ ዛሬ በውኃ ተጠመቀ =

በዓምደ ደመና (በደመና ምስሶ) የተነጋገረው ሙሴም አይቸው ነበር ፤ ልጠይቀው ግን አልቻልሁም አለ ። በሆዲ የተሸከመችው ማርያምም አይቸው ነበር ፤ ግን ልጠይቀው አልቻልሁም አለች ። በዮርዳኖስ ያጠመቀው ዮሐንስም አየሁት ፤ ልመረምረው ግን ፤ አልቻልሁም አለ ።

በሁለት ግማና በ፩ እንጀራ ጅጅ ሕዝብ እንዳጠገበ ።

ጠይቁ ልረዳው ፤ አልቻልሁም አለ ፤ እሱ ኢየሱስ ነው በሁለት ግማና በ፩ እንጀራ ጅቱን ሺሕ ሕዝብ ያጠገባቸው ። እሱ በየጥቂቱ አደገ ፤ በግ ዓመቱ በዮርዳኖስ ተጠመቀ ።

ጸጌኛ በባሕር የሚነበቡ የሐዲስ ኪዳን ምንበባትና ምስባካት

ሆ ምስባክ

ቃለ እግዚአብሔር ላዕለ ማያት ፤
አምላክ ስብሐት አንገድገድ ፤
እግዚአብሔር ላዕለ ማያት ብዙኅ ።

ት ር ጉ ም

የእግዚአብሔር ቃል በውኃዎች ላይ ነው ፤
የክብር አምላክ ያንጎደጉዳል ፤
እግዚአብሔር በብዙ ውኃዎች ላይ ነው ።

ለ ወንጌል

ከቅኔ ማኅሌት የተነበበው የማቴዎስ ወንጌል ም፣ ፫ ተመልሶ ይነበባል ።
ሐ ምስባክ
በቅዳሴ ጊዜ የተባለው ርእዩክ ማያት የሚለው ተመልሶ ይነበባል ።

መ ወንጌል

ማርቆስ ም፣ ፩ ቀ፣ ፱—፲፪ በዚያ ወራትም ኢየሱስ ከናገራት ከገሊላ መጣ ከዮሐንስ በዮርዳኖስ ተጠመቀ ።

ከውኅም ሲወጣ ፤ ሰማዮች ሲከፈቱ መንፈስ ቅዱስም እንደ ርግብ ሲወርድ አየ ከሰማይም የምወደህ ፤ ደረታዬንም የማይብህ ልጄ አንተ ነህ የሚል ድምፅ መጣ።

ሠ፣ ምስባክ

ከቅኔ ማኅሌት የተባለው «በሕርኒ ርእዩት» የሚለው ተመልሶ ይነበባል ።
ረ፣ ወንጌል

በቅዳሴ ጊዜ የተነበበው ሉቃስ ም፣ ፫ ቀ፣ ፳፩—፳፫ ያለው ንባብ ነው ።

ሰ ዲያቆኑ የሚያነበው የጳውሎስ መልእክት

፩ ቆሮንቶስ ም፣ ፲፪ ቀ፣ ፲፫—እኛም ሁላችን በ፩ ሥጋ ፩ ነፍስ በመሆን፣ ተጠምቀናል ፤ አይሁዳዊም ፤ አረማዊም ፤ ጌታም ፤ ቤተ ሰብም ብንሆን ሁላችን አንድ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለናል ።

ቀ ንፍቅ ዲያቆኑ የሚያነበው የጲጥሮስ መልእክት ።

፩ኛ. ጲጥሮስ ፫፣ ፳፩ እኛም ዛሬ በኖላ ምሳሌ በጥምቀት ያድነናል ፤ ሥጋን ከዕድፍ በማንፃት አይደለም በጎውን ሥራ ያስተምረን ዘንድ ነው እንጂ ።

